

Selska cesta 112 a, 10 000 Zagreb, Hrvatska · OIB:84490583679
t: +385 1 4663 666 · f: +385 1 4662 606 · babe@babe.hr · www.babe.hr

GODIŠNJI NARATIVNI IZVJEŠTAJ ZA 2011 GOD.

Program prevencije i suzbijanja rodno uvjetovanog nasilja

PROGRAM: Savjetovalište za prevenciju i suzbijanje svih oblika nasilnog ponašanja u obitelji

Program je financiran uz potporu **Ministarstva socijalne politike i mladih RH i Grada Zagreba - Gradski ured za socijalnu zaštitu i osobe s invaliditetom**, a imao je za **opći cilj** uspostavljanje zdravog društva u kojem svaka osoba ispunjava svoje emocionalne i kreativne potencijale te uspostavlja zdrave i uspješne odnose unutar obitelji i šire zajednice uz svesrdnu pomoć institucija i organizacija koje sinergijski djeluju u svrhu općeg dobra. Specifični ciljevi su slijedeći: osigurati kontinuiran rad pravnog tima koji će pružanjem besplatne pravne pomoći (različitim načinima) i odvjetničkim zastupanjem osigurati pravnu zaštitu žrtvama nasilja; uspostaviti savjetovalište za mlade parove prije donošenja konačne odluke o stupanje u brak ili izvanbračnu zajednicu; osigurati kontinuirani rad psihološkog tima koji će pružanjem besplatnog psihološkog savjetovanja, te terapijskih susreta osigurati psihosocijalnu podršku žrtvama i počiniteljima nasilja; unaprijediti razinu postojećih usluga koje pružaju institucije socijalne skrbi u području zaštite od nasilja u obitelji, posebice glede prevencije nasilja, njegova prepoznavanja i učinkovitog suzbijanja; uspostaviti kontinuiranu suradnju s postojećim institucijama sustava; uspostaviti model timskog pristupa rješavanju problema u obitelji, posebice svih oblika nasilnog ponašanja; osvježavanjem i senzibilizacijom šire zajednice u pitanjima prepoznavanja, zaštite i primjerenog reagiranja u slučaju obiteljskog nasilja (kampanje, medijske aktivnosti, organiziranje tribina i okruglih stolova, tiskanje brošura i sl.) prevenirati buduće nasilje.

Rezultati	Poduzete aktivnosti za ostvarivanje rezultata
<i>Savjetovalište funkcionira u punom kapacitetu: rade stručni timovi na pojedinim slučajevima od početka javljanja klijenata do rješenja problema. Tijekom 2011.god. 222 korisnika/ca je primilo pravne savjete – poštom i e-mailom</i>	<i>Pružanje pravnih savjeta - poštom i e mailom.</i>
<i>Što se tiče osobnog pravnog savjetovanja, tijekom 2011.godine 1284 osobe dobile su pravni savjet s tim da je ukupan broj savjeta bio 1876 jer su tijekom izvještajnog perioda iste osobe dobile savjet više puta. Analiza u prilogu</i>	<i>Osobno pravno savjetovanje</i>
<i>U izvještajnom periodu provedbe 4 slučaja je zastupano pred hrvatskim sudovima – izabrani izuzetno teški slučajevi koji mijenjaju sudsku praksu (tzv. strateški slučajevi); te 1 predstavka podnesena Europskom sudu za ljudska prava.</i>	<i>Odvjetničko zastupanje</i>
<i>Putem oglasa na oglasnim pločama fakulteta za socijalni rad, psihologiju i pravnog fakulteta upućen je poziv zainteresiranima za volontiranje. Sa ženama koje su se javile najprije je obavljen inicijalni sastanak a zatim ih se pozvalo na individualne razgovore u uredu gdje im je objašnjeno što se od njih očekuje, predstavljene su im (destimulirajuće i stimulirajuće) okolnosti vezane uz posao te se razgovaralo o njihovoj motivaciji za volontiranjem na takvoj vrsti posla.</i>	<i>Mobiliziranje volontera</i>
<i>Edukacija se obavljala na slijedeći način: Informativni razgovor te davanje edukacijskih materijala svakoj od volonterki na čitanje, mentorstvo tijekom prvog trosatnog dežurstva (prilika da volonterka sluša dok se iskusna osoba javlja na SOS telefon, te naknadni razgovor i pojašnjenje o svakom pozivu.</i>	<i>Educiranje volontera</i>

<p><i>Redovito volontira 11 volontera/ki. Rad volontera je organiziran u smjenama.</i></p> <p><i>Isto tako naše volonterke su održale tri radionice za djecu iz OŠ Rudeš na temu nenasilnog rješavanja sukoba u školi i obitelji.</i></p> <p><i>U sklopu potpisanog Sporazuma o suradnji s Pravnom klinikom četiri su studentice (Anita Tkalčević, Jasminka Makovec, Iva Strbulec-Težak te Jelena Radoš) volontirale u našoj organizaciji, a cilj suradnje je kroz izravno i aktivno sudjelovanje u rješavanju konkretnih predmeta, studentima polaznicima Pravne klinike omogućiti stjecanje neposrednog iskustva o funkcioniranju pravnih instituta u njihovom socijalnom kontekstu, produbljivanje znanja o primjeni pravnih pravila u praksi te stjecanje praktičnih vještina. Cilj je suradnje i da studenti, po svim standardima struke i profesionalne pravničke etike, u određenom broju slučajeva pruže pravnu pomoć i na taj način doprinesu sustavu pružanja besplatne pravne pomoći u javnom interesu namijenjenom ostvarenju ustavnih načela jednakosti sviju pred zakonom, prava na pristup sudovima i drugim tijelima koja odlučuju o pravima građana, te pravičnog suđenja u razumnom roku.</i></p>	<p><i>Rad volontera</i></p>
<p><i>U izvještajnom razdoblju psihologinja je jednom tjedno provodila sastanke s volonterima s ciljem podrške pri razrješavanju dilema i poteškoća u radu i planiranju budućih ciljeva i načina rada.</i></p> <p><i>Tijekom 2011.godine održane su 24 supervizije.</i></p>	<p><i>Supervizija volontera</i></p>
<p><i>328 osoba je prošlo kroz individualni psihološki tretman;</i></p>	<p><i>Psihološko savjetovanje individualno i grupno</i></p>
<p><i>U dogovoru s Učeničkim domom Selska, održano je 7 radionica za djecu korisnike doma o problemu nasilja i mogućim te učinkovitim načinima njegove prevencije, te o nenasilnoj komunikaciji. Grupu je vodila psihologinja udruge BaBe, jednom tjedno u trajanju od dva školska sata.</i></p>	<p><i>Socijalizacijske grupe</i></p>
<p><i>Udruga B.a.B.e. je vrlo aktivno sudjelovala u projektu Evaluacije hrvatskog Zakona o besplatnoj pravnoj pomoći u organizaciji Centra za ljudska prava te smo s ostalim nevladinim organizacijama radili na izmjenama i dopunama istog Zakona.</i></p>	<p><i>Unaprjeđenje razine postojećih usluga koje pružaju institucije soc. skrbi u području zaštite od nasilja u obitelji, posebice glede prevencije nasilja, njegova prepoznavanja i suzbijanja</i></p>
<p><i>Posebno je značajno što je uspostavljena tješnja suradnja s institucijama sustava</i></p> <p><i>(Centrima za socijalnu skrb, osnovnim i srednjim školama, đačkim domovima, Policijskom i Pravnom akademijom), te sa institucijama poput Ureda za ravnopravnost spolova Vlade RH, Uredom za ljudska prava Vlade RH i različitim ministarstvima.</i></p>	<p><i>Uspostavljenje kontinuirane suradnje s postojećim institucijama sustava</i></p>
<p><i>Održano je 5 sastanaka sa Centrom za socijalnu skrb Velika Gorica. Njegujući partnerstva sa drugim sustavima, koristilo je tražiteljima pomoći, ali i stručnjacima/kinjama jer im je olakšalo iznalaženje primjerenih i svrhovitih rješenja u svakom pojedinačnom slučaju.</i></p>	<p><i>Zajednički sastanci i razmjena iskustava</i></p>

Što se tiče sastanaka voditelja timova , sastajali su se po potrebi i zavisno o kompliciranosti slučaja.	Redoviti mjesečni sastanci voditelja timova
Mediji konstantno prate naše aktivnosti i sva događanja vezana ne samo uz ovaj program nego cijeli rad B.a.B.a. pa smo tako više puta sudjelovali na HTV-u, Novoj TV, RTL televiziji, Z1, radio Anteni, radio 101, Hrvatskom radiju kao i u dnevnim novinama; Večernji, Jutarnji, Novi list, 24 sata te ne raznim internet portalima.	Senzibilizacija i osvještavanje javnosti
Održane su 3 javne tribine: „Novi kazneni zakon-kaznena djela protiv spolne slobode i kaznena djela protiv braka,obitelji i mladeži“ (24.01.2011.),“Zakonska regulativa obiteljskog nasilja u RH-usuglašavanje s međunarodnim standardima“ (21.02.2011.) i „Prevencija nasilja u školama“ (30.05.2011.) u Kući ljudskih prava	Organizacija javnih predavanja
Dizajnirano je, tiskano i distribuirano 3000 letaka Dizajnirano je, tiskano i distribuirano 350 brošura (Tužbe i drugi podnesci u obiteljskim postupcima – mogući primjeri) U prilogu	Objavljivanje letka i brošure

KORISNICI PROGRAMA

Većina korisnika/ca koji su zatražili pomoć, predstavili su se našim pravnicama (88,7 %) dok je samo 11,3 % korisnika/ca želio ostati anonimna; 74,6 % nam se obraća po prvi puta, a 24,9 % korisnika/ca nam se obraćalo i ranije. Što se tiče osobnog savjetovanja, od ukupnog broja korisnika/ca za izvještajno razdoblje, možemo reći da je pravnu pomoć dobilo njih 39 %, a 61 % osoba nam se obratilo telefonskim putem. U izvještajnom razdoblju (siječanj – prosinac 2011) najviše je korisnika/ca bilo iz Zagreba i to više od polovice (52,1 %), zatim slijedi Split (2,9 %) pa Vinkovci (2,3 %). Isto tako, javljali su se i iz Zadra (1,9 %), Imotskog (1,7 %), Varaždina i Karlovca (1,2 %), Pule i Osijeka (0,9 %), Đakova i Ivanić Grada (0,7 %), Pakraca (0,5 %), Novske (0,3 %) te Dugog Sela i Iloka (0,2 %). Ostalih 32,2 % korisnika/ca dolaze iz ostalih gradova i mjesta diljem Hrvatske (Rijeka, Šibenik, Velika Gorica, Zaprešić, Vukovar, Pag, Garešnica, Makarska i dr.). Dobna struktura otkriva da 17,4 % korisnika/ca pripada dobnoj skupini između 36 i 40 godina, 15,2 % dobnoj skupini 41 - 45, 12,8 % onima od 31 - 35, 11,6 % pripada dobnoj skupini od 46 - 50, a 10,1 % ih ima između 51 - 55. Javljaju nam se i osobe mlađe životne dobi pa tako ima 9 % onih između 26 i 30 godina, a 4,1 % onih od 21 – 25. Isto tako, ima onih starijih, 8 % ima onih od 56 – 60, a 7,8 % onih starijih od 60 godina. Valja napomenuti da ima i onih mlađih od 20 godina i to 0,9 %. U protekloj godini najviše su se javljale osobe u braku (38,7 %), slijede oni koji su razvedeni (24,9 %) te oni kojima je u tijeku brakorazvodna parnica (14,4 %). Također su se javljali oni koji nisu u vezi (9,2 %) i oni koji žive u zajednici s partnerom (5,3 %). Bilo je i udovaca/ica i to 2,9 %, a 2,1 % bilo je onih koji su u vezi ali ne žive sa partnerom/icom. Manje od polovice korisnika/ca koji su nam se javljali, bilo je zaposleno (46,1 %), nezaposlenih je bilo 31,7 %, 15 % je bilo umirovljenika/ca, 1,9 % domaćica i 1 % studentica.

Nešto malo više od polovice korisnika/ca našeg pravnog savjetovališta u 2001. godini, imalo je srednju stručnu spremu (56,9 %), 13,6 % ih je imalo nisku stručnu spremu, 12,2 % visoku, 8,9 % višu, a 0,3 % ih je bilo na poslijediplomskom studiju. Od ukupnog broja osoba koje su nam se obratile u protekloj godini, 61,7% su žrtve nasilja. U pravilu se uvijek radi o više vrsta nasilja istovremeno. Ponajviše se javljalo psihičko/emocionalno nasilje i to u 82,1 %, potom verbalno sa 78,8 %, slijede fizičko (60 %), ekonomsko (31,3 %), pa seksualno (9,7 %) i mobbing sa 3,5 %. Kao zlostavljači, najčešće se javljaju bračni partneri i to u 63,4 % slučajeva, zatim bivši partneri (13,5 %), potom izvanbračni partneri sa 8,7 %. U 2,3 % slučajeva zlostavljači su poslodavci ili nadređeni, a u 2 % roditelji. U 1,5 % slučajeva kao zlostavljači se navode snaha i sin, a 1,3 % korisnika/ca navelo je svekra i svekrvu kao zlostavljača, 0,9 % ih je izjavilo da je zlostavljač otac, a 0,5 % da je to brat. Treba istaći i da je 5,1 % korisnika/ca izjavilo da trpe nasilje od nekog drugog (npr. susjeda, prijatelja, poznanika, rođaka, nepoznatih osoba i slično). Kada govorimo o trajanju nasilja, 92 % korisnika/ca je izjavilo da je nasilje opetovano, međutim njih 59,2 % nasilje je prijavilo, a 36,5 % nije. Nasilje se u najvećem broju prijavljuje policiji (72,3 %), potom policiji i centru (23,9 %), pa nekom drugom, npr. u bolnice (2,8 %), te 1,1 % prijavljuje nasilje državnom odvjetništvu. Od ukupnog broja prijavljenih slučajeva nasilja, u 62,9 % slučajeva postupak se vodi ili se vodio (prekršajni – 64,7 %, kazneni - 16,3 %, prekršajni i kazneni – 8,5 %). Najčešće se izriče uvjetna kazna (36,1 %), potom zatvorska (25,9 %), slijedi novčana sa 21,1 %, pa uvjetna i novčana

(10,9 %) i zatvorska i novčana sa 2,7 %. Možemo primijetiti da se u procesuiranim slučajevima vrlo rijetko predlažu i izriču sigurnosne/zaštitne mjere (u 60 % slučajeva nisu niti predložene ni izrečene, a u 1,7 % slučajeva su predložene iako nisu izrečene). Ipak možemo reći da je u 16,9 % slučajeva izrečena zabrana približavanja, u 10,2 % obavezan psihosocijalni tretman, u 4,7 % izrečeno je liječenje od alkoholizma/ovisnosti, u 3,1 % slučajeva nasilnik je udaljen iz kuće ili stana, a u 1,4 % slučajeva nasilniku je određeno oduzimanje predmeta. Od problematike s kojom se korisnici/ce obraćaju našim pravnicama uglavnom se radi o više pitanja vezanih za proceduru razvoda braka, imovinskih odnosa partnera, uzdržavanja djece, roditeljske skrbi, prekršajnog postupka, prava posjećivanja djeteta, prava u okviru socijalne zaštite, radnih odnosa, skrbništva, uzdržavanja bračnih ili izvanbračnih partnera, podjele bračne stečevine, smetanja posjeda, prava iz zdravstvene zaštite, smještaja u sigurnu kuću, roditeljskih naknada i potpora, predbračnih ugovora, te drugih problema kao npr. ovrha, deložacija, dugova i sl. Stranke se često žale i na diskriminaciju, pa se tako u proteklih godinu dana požalilo 9 korisnika/ca na spolnu diskriminaciju, 4 na sporost nadležnih institucija, te po dvoje na rasnu i etničku diskriminaciju, a po jedan korisnik/ca na vjersku i starosnu diskriminaciju. Stranke se tkđ. žale i na neodgovarajuće reakcije institucija. U 2011. godini 6 korisnika/ca se požalilo na neodgovarajuću reakciju policije, njih 5 se žalilo na centre za socijalnu skrb, 4 na sud, a jedna se stranka žalila na neodgovarajuću reakciju odgojno obrazovnih institucija. Po dvoje korisnika/ca se žalilo na pristranost suda i policije.

ORGANIZIRANJE RADIONICA I OKRUGLIH STOLOVA

1. 24. siječnja 2011., Ministarstvo pravosuđa, u suradnji s Kućom ljudskih prava, organiziralo je okrugli stol „**Novi Kazneni zakon – kaznena djela protiv spolne slobode i kaznena djela protiv braka, obitelji i mladeži**“ u prostorijama Kuće ljudskih prava, Selska cesta 112 c, s početkom u 11,00 sati. U ime radne skupine za izradu novog Kaznenog zakona govorila je voditeljica radne skupine prof. dr. sc. Ksenija Turković te sutkinja Vrhovnog suda Republike Hrvatske Ana Garačić, mag.iur. Ministarstvo pravosuđa je predstavljao ravnatelj Uprave za kazneno pravo gosp. Ivan Crnčec, načelnik Sektora za propise kaznenog prava gosp. Dinko Kovačević, načelnica Odjela za propise kaznenog materijalnog prava gđa. Ana Vlahović Stanić, načelnica Odjela za propise kaznenog zakona.

2. Dana 21.2.2011. god., s početkom u 12 sati i 30 minuta u prostorijama Kuće ljudskih prava, Selska cesta 112 c, Zagreb, održan je okrugli stol **Zakonska regulativa obiteljskog nasilja u RH - usuglašavanje s međunarodnim standardima**. Okrugli stol je pružio priliku za kvalitetnu raspravu o usklađenosti hrvatskog zakonodavstva i prakse s međunarodnim standardima u cilju iznalaženja efikasnih rješenja. Na njemu su sudjelovali relevantni hrvatski i inozemni stručnjaci; Branka Žigante Živković, Visoki prekršajni sud RH, Mr. sc. Renata Odeljan, Rosa Logar, predsjednica WAVE (Women Against Violence Europe), Ines Bojić, odvjetnica, Dr.sc. Ivana Radačić, Institut Ivo Pilar i Sanja Sarnavka, BaBe!

3. 30.05.2011. u Kući ljudskih prava održana je još jedna javna tribina s temom „**Prevenција nasilja u školama**“ koja je imala cilj osvijestiti i educirati javnost o problemu međuvršnjačkog nasilja u osnovnim školama, sudjelovale su Anamarija Frajman, prof. psihologije, privatna psihološka praksa „Beka i El“, Ljubica Matijević Vrsaljko, odvjetnica, Valerija Baran, pedagoginja OŠ bana Josipa Jelačića.

Stručnjakinje su govorili o problemu međuvršnjačkog nasilja i posljedicama koje može nekvalitetna i nasilna komunikacija imati po dijete/djecu. Nakon uvodnih izlaganja, razvila se kvalitetna rasprava u kojoj su prisutni postavljali brojna pitanja, a stručnjakinje im davali odgovore.

4. Socijalizacijske grupe u Učeničkom domu Selska

U dogovoru s Učeničkim domom Selska, pokrenuta je socijalizacijska grupa koja je započela s radom tijekom siječnja u prostorijama samog učeničkog doma. Grupu vodi psihologinja udruge BaBe, jednom tjedno u trajanju od dva školska sata, a sudjeluju korisnici doma koji su iskazali neki oblik problema u ponašanju. Cilj provođenja grupe je omogućiti učenicima učenje životnih vještina (npr. vještine nenasilnog rješavanja sukoba ili kvalitetne komunikacije). Uključeni su učenici srednjih škola koji su imali potrebu za dodatnom podrškom pri prilagođavanju na domske uvjete, a neki od njih su čak izražavali i probleme u ponašanju. Grupa broji 7 članova, a sastav grupe se tijekom nekoliko prvih sastanaka mijenjao, jer su se neki članovi predomišljali.

Tijekom travnja, svibnja i lipnja u socijalizacijskim grupama je rađeno na osvještavanju vlastitih emocija, učenju nenasilnih metoda rješavanja sukoba, međusobnoj toleranciji, rješavanju problema...

Komentar: nakon svake grupe, razmijenjene su informacije s dežurnim odgovornima, kako bi motivirali učenike da dolaze redovito na sastanke i kako bi odgovornici bili informirani o tijeku grupe.

06.04.2011, 13.04.2011, 20.04.2011. - članovima je pružena prilika da samostalno odaberu temu na kojoj žele raditi. Odabrali su razgovor o temama koje ih zabrinjavaju. Na grupi se razvila interesantna dinamika jer su uložili veliki trud u pomaganje jedni drugima u rješavanju iznesenih problema.

04.05.2011 – kako se suočavati sa vlastitim strahovima. Cilj aktivnosti bio je osvijestiti čega se članovi boje inače u životu i kako se nose sa situacijama koje su za njih zastrašujuće te naučiti dodatne vještine nošenja sa strahovima.

11.05.2011 – obrađivana je tema «Moja budućnost» obzirom na to da se dio članova priprema za upise na fakultete. Također, pružena im je podrška vezano za stres koji prolaze pri pripremi za maturu.

18.05.2011- usmena evaluacija rada grupe i osobnog napretka svakog od članova. Članovi su zadovoljni radom na grupi i atmosferom. Također, svaka/i za sebe procjenjuje da su naučili nove vještine komunikacije, kvalitetnije razrješavaju sukobe, bolje kontroliraju ljutnju i svjesniji su vlastitih potreba.

25.05.2011- rastanak s grupom i među članovima. Svi članovi su si međusobno izradili Zlatne karte s pozitivnim povratnim informacijama za budućnost.

5. Uz mentorstvo voditeljice programa Zdravke Sadžakov, naše volonterke su održale tri edukativne radionice za osnovnoškolski uzrast na temu nenasilnog rješavanja sukoba u školi i obitelji u Kući Ljudskih prava, Selska cesta 112c.

- 06.04.2011 / 16:00 – 18:00, Voditeljice radionice: Barbara Močibob i Milana Romić

Cilj radionice: znati prepoznati kada smo objekt nasilja, ali i kada smo i sami izvor nasilnog ponašanja; poticati razvoj vještina suočavanja s nasiljem na pozitivan način; razviti vrijednosti tolerancije i odgovornosti

- 04.05.2011 / 16:00 – 18:00, Voditeljice radionice: Barbara Močibob i Milana Romić

Cilj radionice: Izgradnja međusobnog povjerenja i prihvaćanja, unutar grupne povezanosti i osjećaja zajedništva (načela za rad u grupi); razvijanje svijesti o nasilju kod sebe i u svom okruženju (pitanje tučnjave kao metode rješavanja problema/sukoba); osvijestiti "ti" poruke kao pokretače eskalacije sukoba, naučiti obrazac "ja" poruka, uvježbavati stvaranje "ja" poruka, gašenje sukoba „ja“ porukama.

- 12.10.2011 „Djeca i mladi u zagovaranju ljudskih prava i nenasilja“ u Kući Ljudskih prava, Selska cesta 112c. Uz mentorstvo voditeljice programa Zdravke Sadžakov, naše volonterke su održale edukativnu radionicu za osnovnoškolski uzrast na temu nenasilnog rješavanja sukoba u školi i obitelji. U radionicama su sudjelovala djeca sedmih razreda osnovne škole.

Evaluacija radionica je provedena putem upitnika primjerenog djeci (ocjenjivanje „smajličima“). Djeca su se na svako ponuđeno pitanje odlučivala između tri moguća odgovora, odnosno „smajlića“. Odgovor „jako“ je bio predstavljen širokim „smajličem“, odgovor „malo“ sa „smajličem“ ravnih usta, a odgovor „nimalo“ s tužnim „smajličem“. Upitnik je ispunilo 8 sudionika.

Rezultati su slijedeći:

1. Na pitanje o zadovoljstvu ponuđenim sadržajima svih 8 sudionika je odgovorilo najvećom ocjenom, odnosno najširim „smajličem“. Među komentarima davanima za ovu česticu su: „vrlo zanimljivo i možemo izraziti svoje mišljenje“, „teme su zanimljive“.
2. Čestica o korisnosti i primjenjivosti sadržaja je dobila 7 širokih „smajlića“ i jedan „smajlič“ ravnih usta. Komentara uz taj „smajlič“ nije bilo. Ostali komentari uključuju: „sadržaji su korisni i primjereni našim godinama“, „više razmišljam“, „svjesniji sam“.
3. Zadovoljstvo osobnim doprinosom iskazuje 6 sudionika, a dva sudionika smatraju da su bili malo aktivni. Jedno objašnjenje od jednog od sudionika je da ne može razmišljati o drugim stvarima dok misli o učenju.
4. S vođenjem grupe su zadovoljni svi sudionici i svi su dali široki „smajlič“ kao odgovor na tu česticu. Komentari: „super su, ne deru se“, „dobro je“, „volonterke su super“, „super ste“.
5. Na pitanje o zadovoljstvu atmosferom u grupi, 6 sudionika je jako zadovoljno, a dva malo. Potonji navode generalnu komunikaciju unutar članova svog razreda. Ostali komentari su: „moćno je“, „svi sudjeluju“, „super je jer se smijemo i zabavljamo“.

Svi sudionici bi svojim vršnjacima preporučili sudjelovanje u ovakvim radionicama, a obrazloženje je da su ovakve radionice „jako zanimljive i poučne“, „genijalne i zanimljive“, „interesantne i korisne“. Sugestije sudionika se odnose na to da bi voljeli da ima još više sudionika, da se ponekad pusti neki film ili da sudionici sami odglume neku situaciju.

EVALUACIJA PROGRAMA

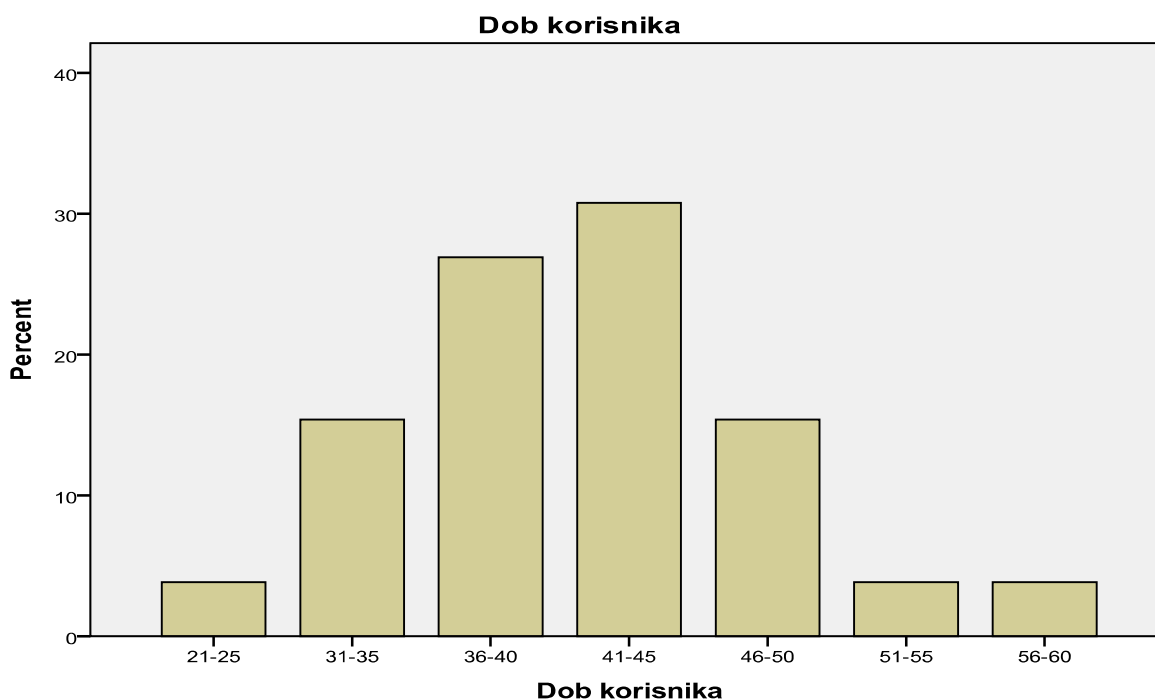
Pravno savjetovalište

Evaluacija Pravnog savjetovališta udruge B.a.B.e. provedena je primjenom evaluacijskog upitnika koji je priložen ovom izvještaju. Upitnik se primjenjivao telefonskim putem, a provodile su ga volonterke udruge B.a.B.e. Slučajnim

odabirom određeno je 26 klijenata/ica koje su koristile usluge našeg Savjetovališta. Upitnikom su skupljene najosnovnije informacije o korisniku/ci (spol, dob); informacije o prijašnjim traženjima podrške; procjenjivao se rad savjetovališta u cjelini te rad savjetovateljice. Procjena rada Savjetovališta i savjetovateljice je rađena skalom Likertova tipa od 1 do 5, gdje je ocjena 1 označavala da korisnik/ca nije nimalo zadovoljna, a ocjena 5 da je korisnik/ca u potpunosti zadovoljna.

Struktura korisnika:

Od 26 korisnika/ca koji su ispunili evaluacijski upitnik, njih 24 su žene. Jednako kao i kod Psihološkog savjetovališta, vjerojatno je da se Pravno savjetovalište pri udruzi B.a.B.e. smatra mjestom koje je „rezervirano“ za žene. Isto tako, moguće objašnjenje nesrazmjera po spolnoj strukturi leži u činjenici da su žene puno spremnije obratiti se za pomoć kad ocijene da im je potrebna.

Slika 1. Struktura korisnika/ca s obzirom na dob

Naši korisnici/ce su u najvećem broju između 41 i 45 godina (njih 30,8%), a najmanje ih je u kategorijama od 51 do 55 godina i od 56 do 60 godina (7,6%). (slika 1).

Za Savjetovalište korisnici/ce prvenstveno saznaju iz medija (televizija, radio, novine) i s Interneta.

Savjetovalište:

1. Stupanj procjene korisnosti Savjetovališta

Na pitanje o korisnosti savjetovališta (Likertova skala 1-5) korisnici/ce daju prosječnu ocjenu 4,15, pri čemu je najčešće davana ocjena 5 (50%). Najniža dana ocjena je 1, koju je zaokružila jedna osoba (3,8%).

2. Stupanj procjene razine ispunjenih očekivanja

Prosječna ocjena na ovoj čestici je 4,35, pri čemu je najčešće davana ocjena 5 (57,5%). Najniža dana ocjena je 1, koju je zaokružila jedna osoba (3,8%).

3. Stupanj procjene o tome koliko je rad u Savjetovalištu korisniku/ci pomogao da riješi pravnu situaciju u kojoj se nalazi

Korisnici/ce ovoj čestici daju prosječnu ocjenu 3,58, pri čemu je najčešće davana ocjena 5 (30,8%). Najniža dana ocjena je 1, koju su zaokružile tri osobe (11,5%).

Pravnica:

1. Stupanj procjene stručnih znanja i vještina pravnice

Korisnici/ce na ovoj čestici pravnici daju prosječnu ocjenu 4,54. Najčešće davana ocjena je 5 (65,4%). Najniža dana ocjena je 3, koju su zaokružile tri osobe (11,5%).

2. Stupanj zadovoljstva radom pravnice u cjelini

Korisnici/ce na ovoj čestici pravnici daju prosječnu ocjenu 4,65. Najčešće davana ocjena je 5 (76,9%). Najniža dana ocjena je 1, koju je zaokružila jedna osoba (3,8%).

Iz komentara vezanih uz rad savjetovališta doznajemo da je korisnicima najbitnije dobiti odgovore na svoja pitanja, spremnost da im se pomogne, objašnjenje za određene procese, iskrenost, pristupačnost i to su kvalitete koje su kod savjetovanja najviše cijenili.

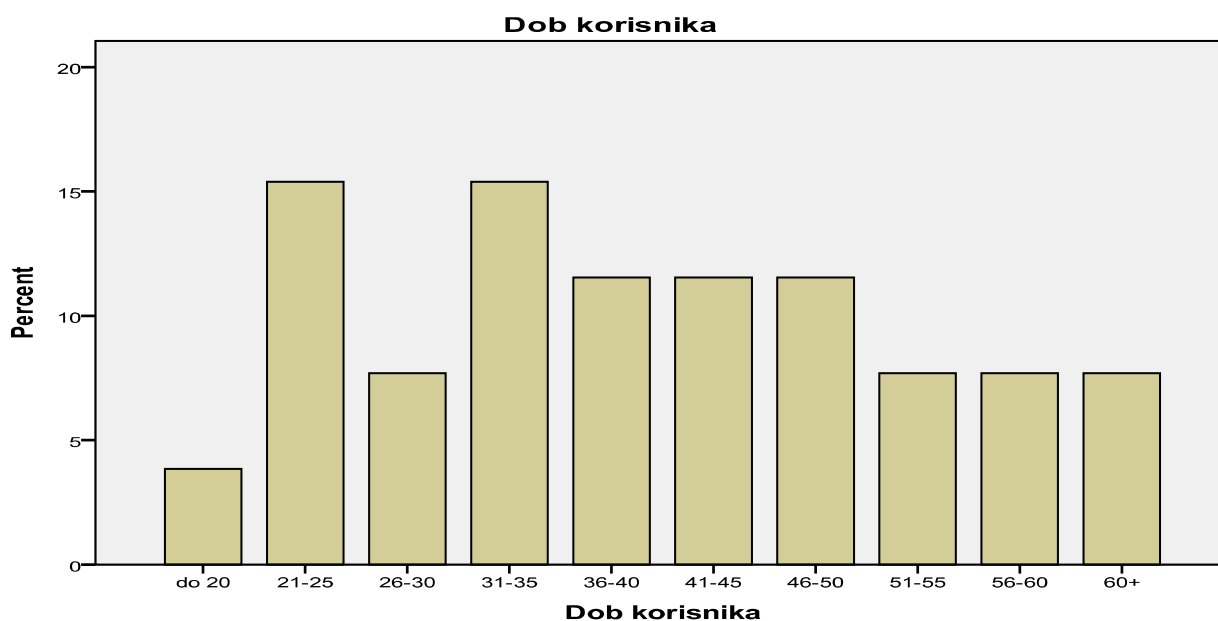
Jedna korisnica je navela da joj nije odgovaralo to što ju je pravica pokušala smiriti.

Evaluacija Psihološkog savjetovališta

Evaluacija Psihološkog savjetovališta udruge B.a.B.e. provedena je primjenom evaluacijskog upitnika koji je priložen ovom izvještaju. Upitnik se primjenjivao telefonskim putem, a provodile su ga volonterke udruge B.a.B.e. Slučajnim odabirom određeno je 26 klijenata/ica koje su koristile usluge našeg Savjetovališta. Upitnikom su skupljene najosnovnije informacije o korisniku/ci (spol, dob); informacije o prijašnjim traženjima podrške; procjenjivao se rad savjetovališta u cjelini te rad savjetovateljice. Procjena rada Savjetovališta i savjetovateljice je rađena skalom Likertova tipa od 1 do 5, gdje je ocjena 1 označavala da korisnik/ca nije nimalo zadovoljna, a ocjena 5 da je korisnik/ca u potpunosti zadovoljna.

Struktura korisnika:

Od 26 korisnika/ca koji su ispunili evaluacijski upitnik, njih 25 su žene. Uobičajeni nalaz podržava pretpostavku da je naše Savjetovalište u javnosti još uvijek smatrano gotovo isključivo savjetovalištem za žene.

Slika 1. Struktura korisnika/ca s obzirom na dob

Naši korisnici/ce su u najvećem broju između 20 i 35 godina (njih 38,5%), a najmanje ih je koji imaju ispod 20 godina (3,8%) (slika 1).

Za Savjetovalište korisnici/ce prvenstveno saznaju iz medija (televizija, radio, novine) i s Interneta. Jedan manji broj njih je upućen od strane policije, iz sigurne kuće ili neke druge organizacije/institucije. 61,5% naših korisnika/ca prije dolaska u naše Savjetovalište nije potražilo psihološku pomoć nigdje drugdje. Ostali korisnici/ce su već bili u procesu psihološkog savjetovanja ili primanja psihološke podrške (privatni psiholozi, psihijatri).

Savjetovalište:

1. Stupanj procjene korisnosti Savjetovališta

Na pitanje o korisnosti savjetovališta (Likertova skala 1-5) korisnici/ce daju prosječnu ocjenu 4,81, pri čemu je najčešće davana ocjena 5 (80,8%). Najniža dana ocjena je 4 (19,2%).

2. Stupanj procjene razine ispunjenih očekivanja

Prosječna ocjena na ovoj čestici je 4,73, pri čemu je najčešće davana ocjena 5 (73,1%). Najniža dana ocjena je 4 (26,9%)

3. Stupanj procjene o tome koliko je rad u Savjetovalištu korisniku/ci pomogao da se nosi sa problemom

Korisnici/ce ovoj čestici daju prosječnu ocjenu 4,54, pri čemu je najčešće davana ocjena 5 (61,5%). Najniža dana ocjena je 3, koju su zaokružile dvije osobe (7,7%).

Savjetovateljica:

1. Stupanj procjene poštovanja i uvažavanja od strane savjetovateljice

Korisnici/ce na ovoj čestici savjetovateljici daju prosječnu ocjenu 4,88. Najčešće davana ocjena je 5 (88,5%). Najniža dana ocjena je 4 (11,5%).

2. Stupanj procjene razumijevanja i podrške od strane savjetovateljice

Korisnici/ce na ovoj čestici savjetovateljici daju prosječnu ocjenu 4,88. Najčešće davana ocjena je 5 (92,3%). Najniža dana ocjena je 3, koju je zaokružila jedna osoba (3,8%).

3. Stupanj procjene stručnih znanja i vještina savjetovateljice

Korisnici/ce na ovoj čestici savjetovateljici daju prosječnu ocjenu 4,81. Najčešće davana ocjena je 5 (80,8%). Najniža dana ocjena je 4 (19,2%).

4. Stupanj zadovoljstva radom savjetovateljice u cjelini

Korisnici/ce na ovoj čestici savjetovateljici daju prosječnu ocjenu 4,85. Najčešće davana ocjena je 5 (88,5%). Najniža dana ocjena je 3, koju su zaokružile dvije osobe (7,7%).

Iz komentara vezanih uz rad savjetovališta doznajemo da je korisnicima najbitnije razumijevanje, spremnost da ih se poslušaju, slušanje bez osuđivanja ili zabezekenosti, ne umanjivanje njihovih problema, podrška, isticanje njihovih osobnih snaga i da su to stvari koje su im se kod savjetovateljice najviše sviđale. Jedna korisnica je imala kritiku koju nije htjela izreći preko telefona. Jedna korisnica je smatrala da je savjetovateljica premlada.

Sugestije vezane uz rad savjetovališta se odnose na to da bi trebalo biti eksponiranije i da bi više ljudi trebalo za njega znati.

ZAKLJUČAK:

I ranije postupajući sukladno načelu i uvjerenju da socijalne usluge trebaju biti sveobuhvatne s naglaskom na potrebe korisnika, lako razumljive i dostupne korisniku i obiteljima, te u lokalnim zajednicama dostupne i primjerene korisnicima, u našem radu u cijelosti poštujemo Standarde kvalitete socijalnih usluga u djelatnosti socijalne skrbi.

Kao glavno postignuće primjene ovih Standarda, u prvom redu, u svakom konkretnom slučaju vidimo da se naša pružena usluga značajno odražava na život korisnika koji je uslugu primio. Naime, najčešće u naše Savjetovalište stranke dolaze zbunjene i ustrašene, uz često predimenzioniranje problema, obeshrabrene i slično. Već nakon nekoliko dolazaka u Savjetovalište, uočavamo bitne promjene u vidu osnaženja, aktivnog i konstruktivnog postupanja, odsustvo straha, povjerenje u svoje mogućnosti, poboljšanje odnosa u interakciji sa drugima, te značajno povećanje asertivnosti.

Imajući u vidu osnovne principe standarda kvalitete socijalnih usluga općenito, ono što je bitno reći da smo u radu sa korisnicima maksimalno posvećeni, osiguravajući im najvišu razinu stručnosti usluge, vodeći računa o svakoj potrebi svakog konkretnog korisnika. Ono što je osobito važno da su stručnjakinje koje rade sa korisnicima usluga izuzetno iskusne, empatične za specifičnu problematiku naših korisnika, pa naše korisnice Savjetovalište doživljavaju kao „friendly“ mjesto u kojem će stručnjakinje pronaći način rješenja njihovih problema. Na taj način primjenjujemo holistički princip u radu sa strankama, gdje su sve usluge i način njihovog pružanja maksimalno prilagođene potrebama korisnika, a ne pružatelja usluga. Njegujući partnerstva sa drugim sustavima (školama, institucijama socijalne skrbi, zavodom za zapošljavanje, prosvjetnim tijelima), njeguujemo interdisciplinarnost i timski rad. Ovaj pristup ostvaruje daleko brže i bolje rezultate, što je prvenstveno koristilo tražiteljima pomoći, ali i stručnjacima/kinjama jer im je olakšalo iznalaženje primjerenih i svrhovitih rješenja u svakom pojedinačnom slučaju. Ono što nalazimo izuzetno važnim da pružene usluge u svakom trenutku budu usmjerene prema konkretnim rezultatima za svakog pojedinog korisnika u smislu poboljšanja kvalitete njegovog života, u što više segmenata. Ono što nam se pokazuje kao povratna obavijest od korisnika, jest činjenica ispunjenja njegovih „osobnih ciljeva „ u svakom pojedinom slučaju (pr. okončanje postupka razvoda braka i povjere djece, uspješna naplata uzdržavanja za djecu, pronalaženje radnog mjesta, napuštanje nasilne zajednice te osiguranje mjesta stanovanja bez nasilja i slično). Tijekom proteklog razdoblja našim korisnicima smo maksimalno osigurali kvalitetu usluga u pogledu: dostupnosti

informacija, primjerenosti usluga, povezivanja i suradnje u održavanju njihovih socijalnih mreža, poticanju prema aktivnom utjecaju na vlastiti život i donošenju odluka u svim aspektima života, sve uz istovremeno uvažavanje privatnosti i povjerljivosti za svakog korisnika usluga, informiranje o mogućnostima i načinima ulaganja žalbi na odluke nadležnih tijela i prigovora, angažiranjem stručnih osoba koje korisnicima pružaju usluge, poticanje prema aktivnom i samostalnom donošenju odluka u svim aspektima njihovog života u njihovom najboljem interesu i ostale.

Iskreno se nadamo da ćemo i nadalje nastaviti obavljati naše savjetovanišne usluge, dapače, nadamo se njihovom povećanju, jer i nadalje postoji trajan problem većeg broja tražitelja usluga od postojećih kapaciteta. Ovome doprinosi činjenica osiromašenja društva, potpune nemogućnosti velikog broja ljudi prema angažiranju stručne odvetničke pomoći koja je preskupa, uz već poznati problem poteškoća prilikom primjene Zakona o ostvarivanju besplatne pravne pomoći.

Ukoliko uspijemo za ove ciljeve namaknuti dostatna sredstva, naše usluge bismo znatno povećali sukladno potrebama, kako u odnosu na broj korisnika, tako i na vrste usluga.

Ukazujemo na izuzetnu važnost ovakvog savjetovaništa, budući se najčešće radi o zapravo jedinom mjestu gdje korisnici mogu dobiti sveuobuhvatnu pomoć, od pravnog savjetovanja, psihološke podrške i pomoći, pa do konkretne pomoći u eventualnom smještaju u sigurnu kuću, olakšanje komunikaciju sa institucijama sustava.

Projekt: Poboljšanje kvalitete života jednoroditeljskih obitelji

Uz financijsku potporu **Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti RH** tijekom 2011 godine provodili smo projekt **“Poboljšanje kvalitete života jednoroditeljskih obitelji”** koji je zamišljen kao osobno savjetovanište (pravno i psihološko), individualno i grupno, s ciljem podrške namijenjene jednoroditeljskim obiteljima. Specifični ciljevi:

- 1) Pružiti podršku jednoroditeljskim obiteljima u nošenju s izazovima koje donosi samohrano roditeljstvo putem psihološkog i pravnog savjetovanja.
- 2) Smanjiti broj rizičnih faktora vezanih za odrastanje djece u jednoroditeljskim obiteljima
- 3) Osvijestiti lokalnu zajednicu o potrebama roditelja i djece iz jednoroditeljskih obitelji, kako bi se smanjila njihova stigmatizacija i ojačala socijalna podrška koji će okolina moći pružiti.

Svaki korisnik/korisnica dobio je izrađen plan sudjelovanja u projektnim aktivnostima. Plan je izrađen u suradnji s korisnicom/korisnikom, nakon provođenja inicijalnog intervjua. Plan je sadržavao popis projektnih aktivnosti u kojima će korisnica/korisnik sudjelovati, napomenu o tome je li još koji član njezine/njegove obitelji uključen u projekt i u kojem obliku te koje su institucije uključene u suradnju. Ovakav sustav planiranja poboljšava kvalitetu evaluacije uspješnosti projekta nakon provođenja aktivnosti jer omogućuje procjenu za svakog korisnika po pitanju postignutih ciljeva.

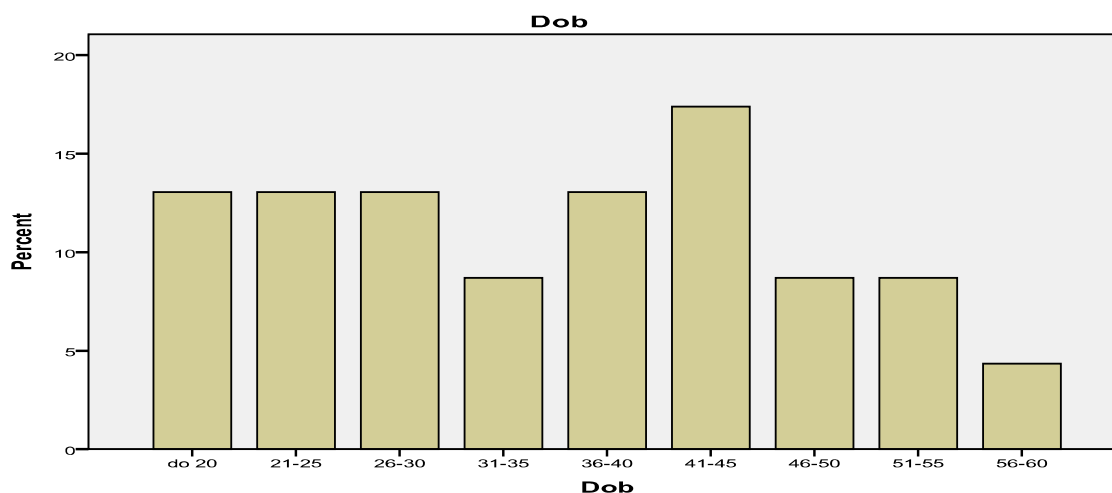
Pomoć pri rješavanju problema u odnosima s djecom, u odgoju, u odnosima na poslu, odnosima s eventualnim bivšim supružnicima i slično korisnici su primili putem psihološkog i pravnog savjetovaništa. Svaki od korisnika je sudjelovao u savjetovaništu prema potrebi tj. sukladno procjeni provedenoj na početku (inicijalni intervju) i tijekom projekta (praćenje napretka korisnika). Savjetovanje je provedeno po mogućnostima i potrebama korisnica, radnim danom, u prostorijama u Selskoj 112a. Psihološko savjetovanje je provedeno radnim danom u vremenu od 9 do 17h, a pravno utorkom od 17 do 19 sati, srijedom od 10 do 18 sati i četvrtkom od 12 do 20 sati. Sa savjetovanjem se započelo u lipnju, a projektne aktivnosti su u najvećoj mjeri završene krajem prosinca 2011. S korisnicima/ama je kontakt ostvaren i nakon kraja projekta, provodi se follow-up koji je naročito aktivan kod korisnika/ca koje su imaju potrebu za kontinuiranom podrškom. Jedan broj korisnika/ca je i dalje u procesu savjetovanja i nakon isteka projektnih aktivnosti. Svaki korisnik/ca je upućen na ponovno javljanje u Savjetovanište ukoliko budu imali potrebe za naknadnim savjetovanjem, po istoj ili nekoj drugoj problematici.

Putem razmjene među roditeljima koji prolaze iste ili slične životne izazove, sudionici su primili podršku, ali i naučili neke nove metode rješavanja problema. Također, uz stručno vođenje psihologinje – voditeljice grupe, i volontera – asistenta, sudionici su proširili svijest o vlastitim potrebama te potrebama svoje djece. Glavne metode rada bile su diskusija, igranje uloga, rješavanje problema. Sastanci su se održavali jednom mjesečno, u trajanju od dva sata, u vremenu koje je odgovaralo korisnicima.

Tijekom 2012. God. javilo se 165 korisnika/ca, roditelja koji bez pomoći i/ili prisutnosti drugog roditelja odgajaju svoju djecu. Od njih 165, 81 je sudjelovao i/ili još uvijek sudjeluje u individualnom pravnom ili psihološkom savjetovanju. 40 korisnica je sudjelovalo u grupnim radionicama koje su se odvijale jednom mjesečno.

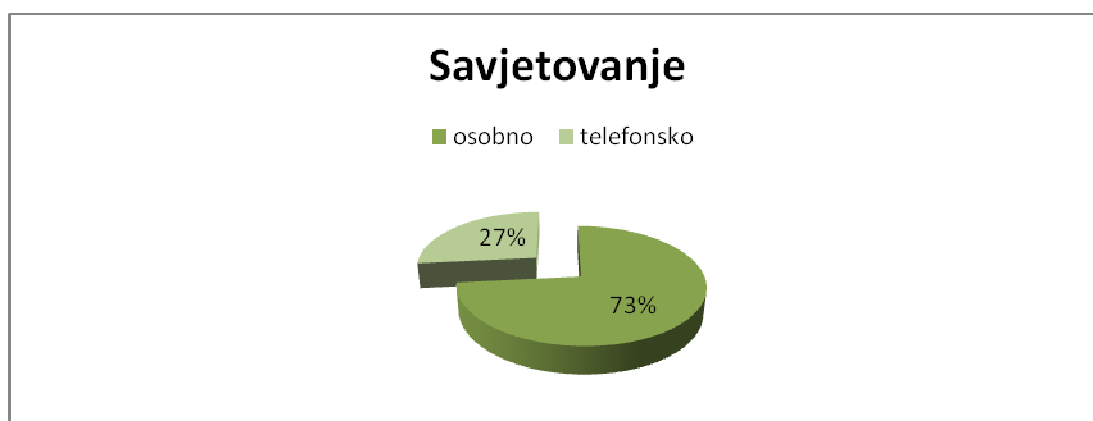
Struktura naših korisnika/ca je slijedeća (ukupan prikaz za svih 8 mjeseci provedbe projekta, N=81).

79% korisnica je iz Zagreba, a ostalih 21% je iz bliže okolice Zagreba (Samobor, Zaprešić, Sesvete, Zagorje). Dob korisnica savjetovaništa najčešće je u rasponu od 20 do 30 godina (39,4%) i najčešće su srednjoškolski obrazovane (75,4%). Podaci o dobnoj strukturi i strukturi obrazovanja vidljivi su na slici 1 i slici 2. Većina korisnica ima maloljetnu djecu (56,6% maloljetne djece), dok njih 43,4% ima maloljetnu i punoljetnu djecu

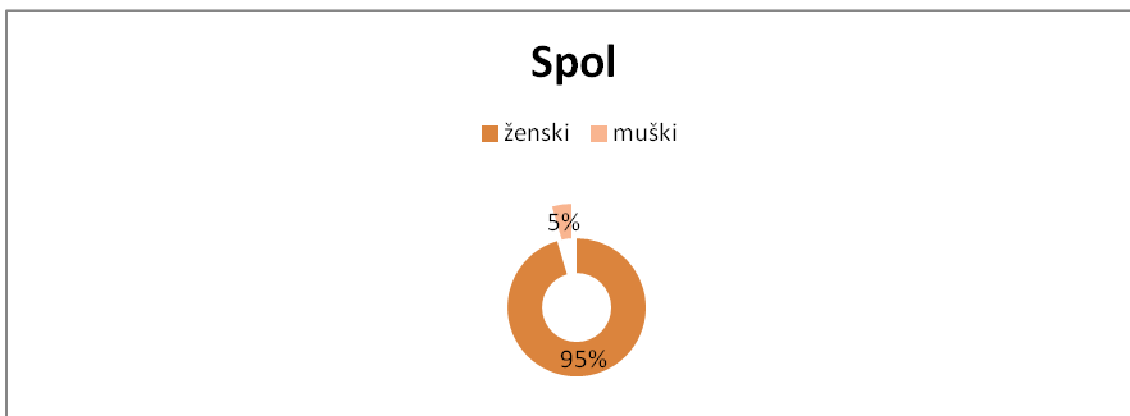

Projekt: Na kotačima do zaštite od obiteljskog nasilja u Vukovarsko-srijemskoj županiji

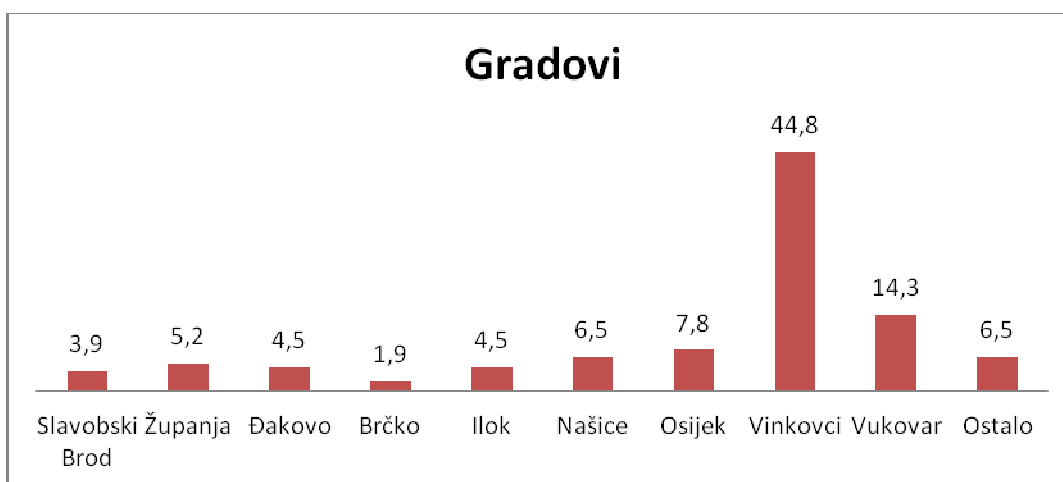
Projekt je financiran od strane Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi RH, Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti RH i Ureda za ljudska prava RH. U sklopu ovog projekta osobno pravno savjetovane omogućeno je građanima šireg područja grada Vukovara. Savjetovanja su besplatna, oglašavana putem plakata i radio emisija na HR Vukovar, a građani su se prijavljivali i dogovarali termin putem broja telefona Sigurne kuće VSŽ. Tijekom izvještajnog razdoblja pravni savjet su dobile 154 osobe, s time da je ukupan broj zatraženih savjeta bio 203 pa su u analizi isključeni upitnici osoba koje su tijekom izvještajnog perioda više puta dobile pravnu pomoć. Korisnici/ce su se većinom predstavljali (96,8%), a samo 3,2% njih je želio ostati anonimn. Najviše onih koji nam se obrate, traži pomoć po prvi puta (83,1%), a 16,9% ih nam se javljalo po nekoliko puta. Pri traženju pomoći, u najvećem broju korisnici/ce dolaze na osobna savjetovanja i to njih 73,4%, a ima i onih koji nam se obraćaju za pomoć putem telefona, 26,6%.

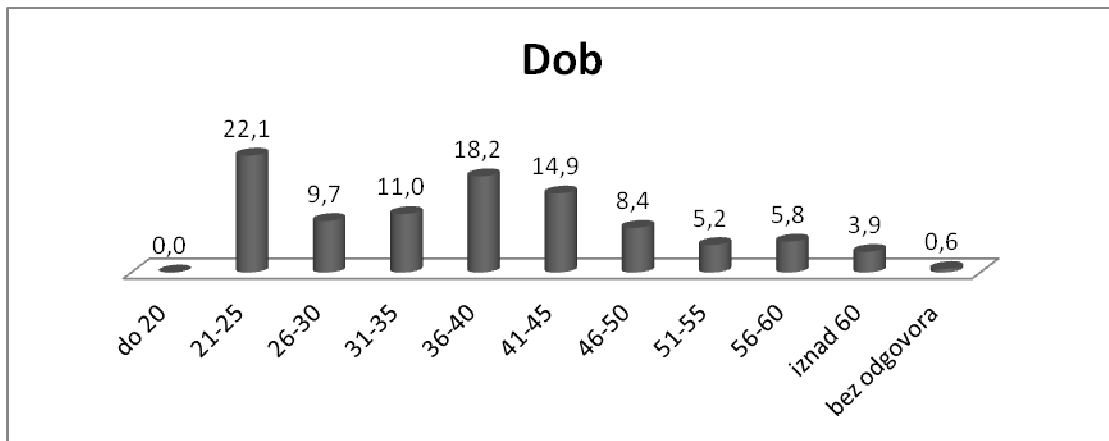
Spolna struktura korisnika/ca pokazuje da se u 95,5% slučajeva radi o osobama ženskog spola, dok su muškarci još uvijek u manjini (4,5%).

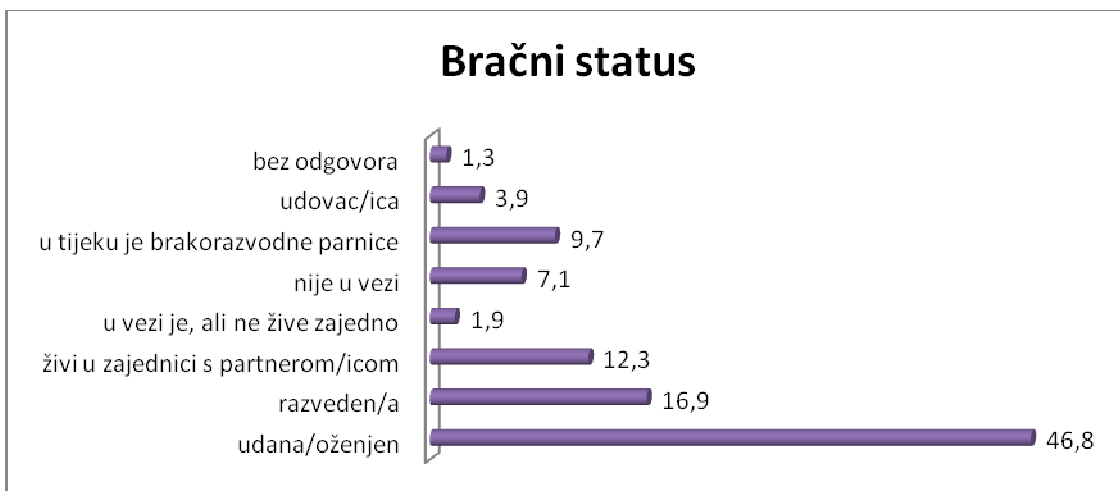
Tijekom 2011. godine najviše je korisnika/ca bilo iz Vinkovaca i to 44,8%, zatim slijedi Vukovar (14,3%) pa Osijek (7,8%). Isto tako, javljali su se i iz Našica (6,5%), Županje (5,2%), Đakova i Iloka (4,5%), Slavenskog Broda (3,9%), te Brčkog (1,9%). Ostalih 6,5% korisnika/ca dolaze iz manjih mjesta u Vukovarsko- srijemskoj županiji.

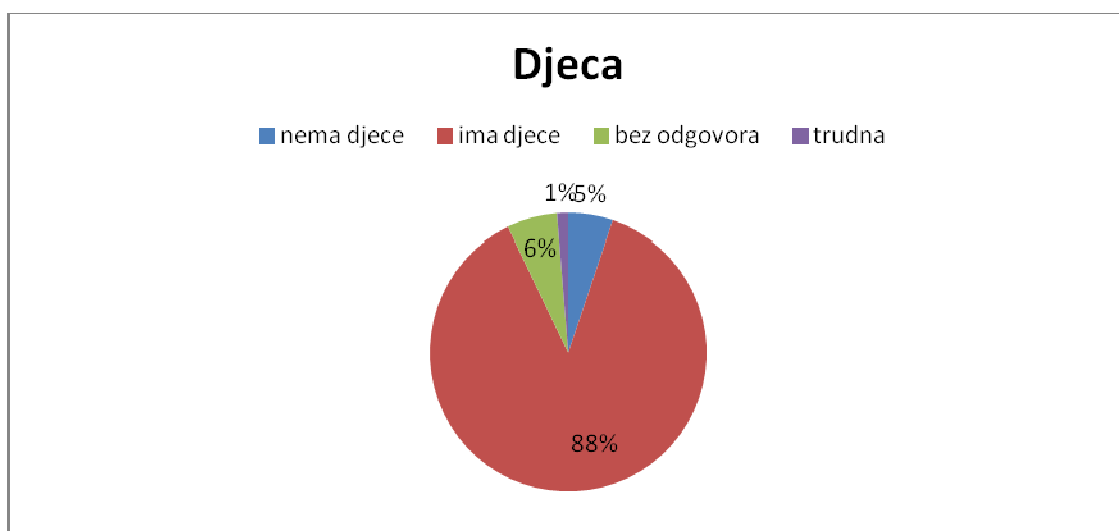
Dobna struktura otkriva da 22,1% korisnika/ca pripada dobnoj skupini između 21 i 25 godina, 18,2% dobnoj skupini 36 – 40, 14,9% onima od 41- 45, 11% pripada dobnoj skupini od 31 -35, a 9,7% ih ima između 26 – 30. Onih od 46 – 50 je bilo 8,4%, 5,8% je pak bilo onih od 56 – 60, a 5,2% onih od 51 – 55. Stariji od 60 godina javljali su se u 3,9% slučajeva, a bilo je i onih koji nisu odgovorili na pitanje o godinama i to 0,6%. Dakle, možemo reći da su se tijekom 2011. godine u naše savjetovalište u Vukovarsko – srijemskoj županije najviše javljali ljudi mlađe i srednje životne dobi.

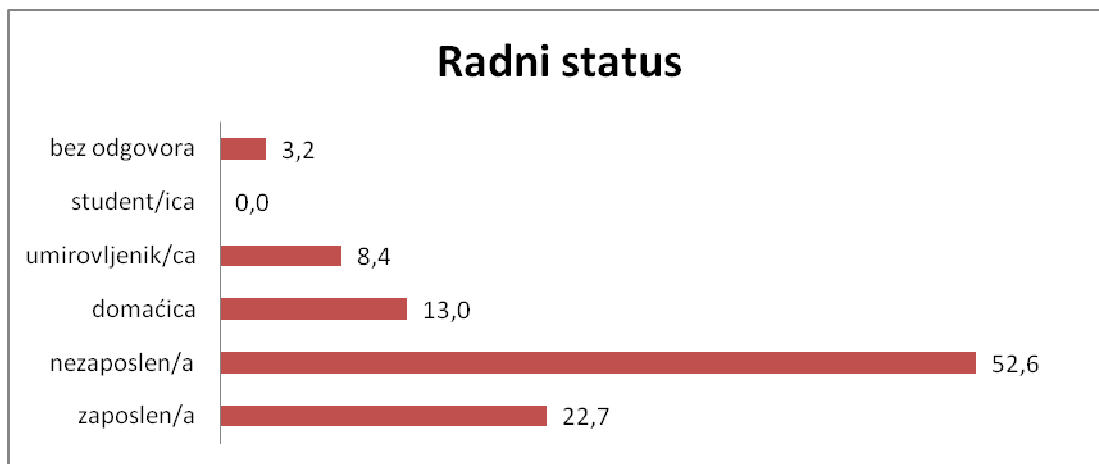
Nešto manje od polovice korisnika/ca koji su nam se javljali bilo je u braku (46,8%), slijede oni koji su razvedeni (16,9%) te oni koji žive u zajednici s partnerom (12,3%). Također nam se javljaju oni koji imaju u tijeku brakorazvodnu parnicu (9,7%), oni koji nisu u vezi (7,1%), udovice/ci (3,9%) kao i oni koji su u vezi ali ne žive sa partnerom/icom (1,9%). Bilo je i onih koji nisu dali odgovor na pitanje o bračnom statusu (1,3%).

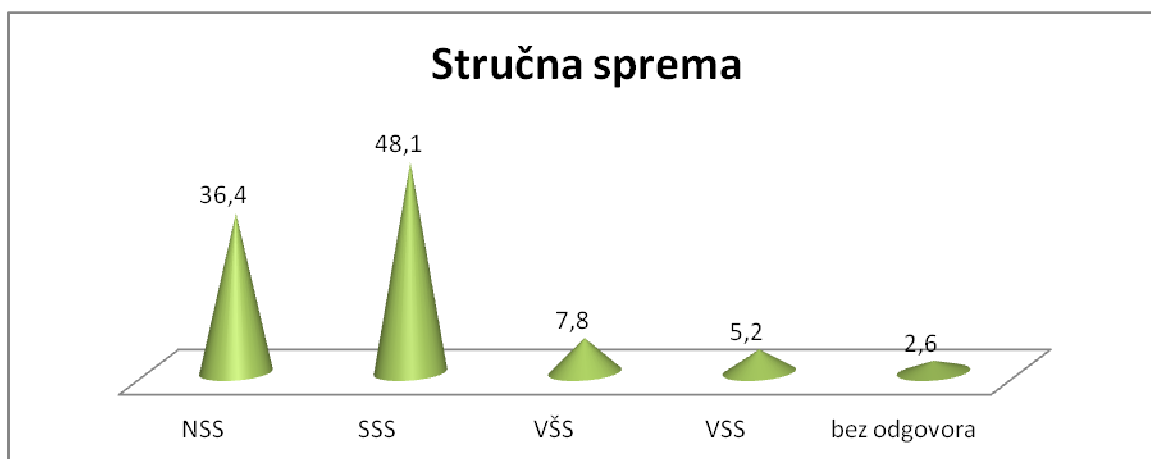
Velika većina korisnika su roditelji i to 87,7%, a 1,3 % korisnica našeg pravnog savjetovišta su bile trudne kada su nam se obratile. Od ukupnog broja roditelja koji su nam se javili, njih 53,9% ima maloljetnu djecu, 27,3% ima i maloljetnu i punoljetnu djecu, a 17,5% punoljetnu djecu. Svega 5,2% korisnika/ca koji su nam se obraćali od travnja do prosinca 2011. godine nisu imali djece.

Više od polovice korisnika/ca koji su nam se javili tokom izvještajnog razdoblja, bilo je nezaposleno i to 52,6%. U radnom odnosu je bilo 22,7%, domaćica je bilo 13%, a umirovljenika/ca 8,4%. Njih 2,6% nije odgovorilo na pitanje o radnom statusu.

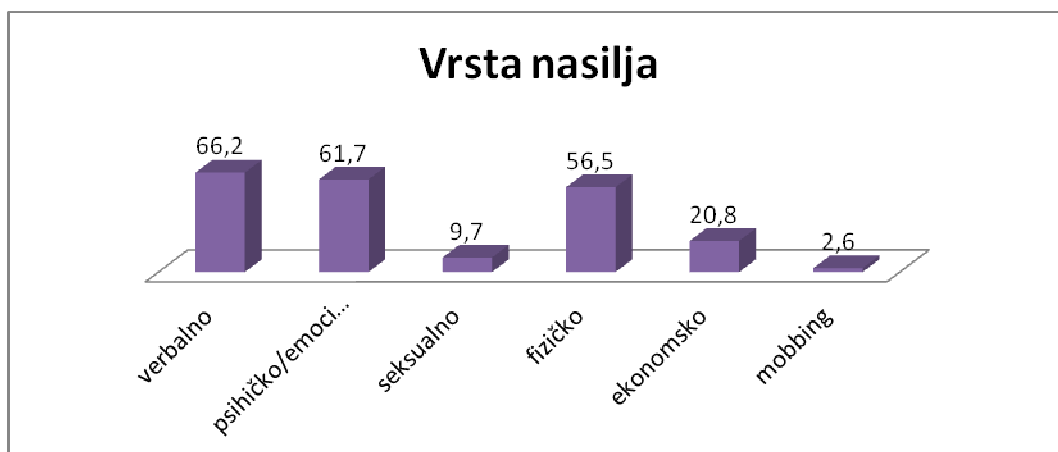

Najviše korisnika/ca ima srednju stručnu spremu i to 48,1%. Bilo je i 36,4% onih sa niskom stručnom spremom, 7,8% sa višom te 5,2% sa visokom stručnom spremom.

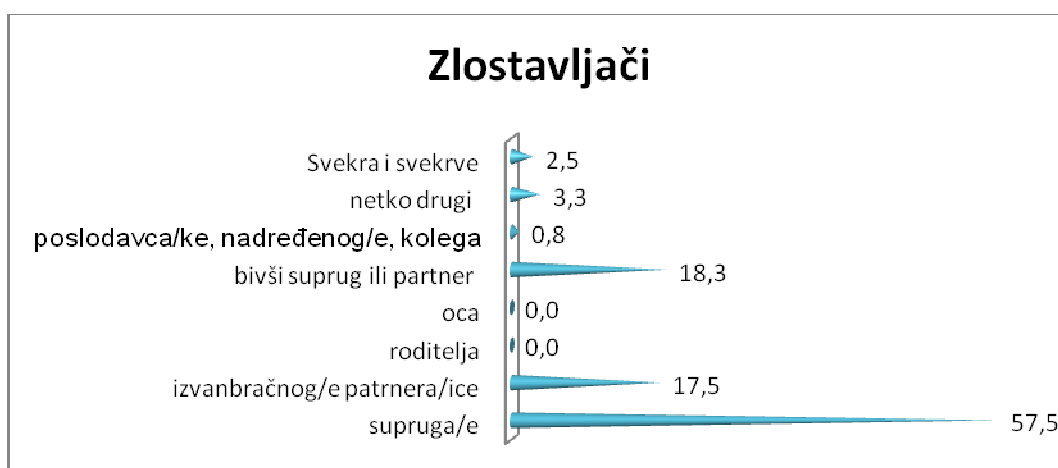

Od ukupnog broja osoba koje su nam se obratile tijekom 2011. godine čak njih 77,9% su žrtve nasilja dok nam se 22,1% korisnika/ca obratio zbog nekog drugog problema.

U pravilu se uvijek radi o više vrsta nasilja istovremeno. Ponajviše se javljalo verbalno nasilje i to u 66,2%, potom psihičko/emocionalno sa 61,7%, slijedi fizičko 56,5%, ekonomsko 20,8%, pa seksualno 9,7% i mobbing sa 2,6%.

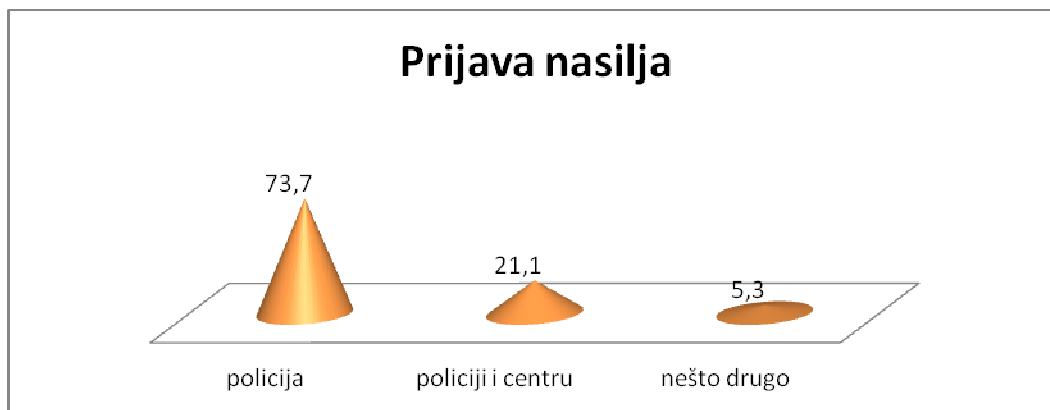

Kao zlostavljači, najčešće se javljaju bračni partneri i to u 57,5% slučajeva, zatim bivši bračni ili izvanbračni partneri (18,3%), potom izvanbračni partneri sa 17,5%. U 2,5% slučajeva zlostavljači su svekrve i svecrvi, a u 0,8% to su poslodavci ili nadređeni. Treba se napomenuti da je 3,3% korisnika/ca kao zlostavljača navelo nekog drugog (roditelji, braća, susjedi, poznanici, nepoznate osobe i dr.).

Kada govorimo o trajanje nasilja, 92,5% korisnika/ca je izjavilo da je nasilje opetovano, međutim njih 63,3% nasilje je prijavilo, a 33,3% nije dok ih 3,3% nije odgovorilo na pitanje jesu li prijavili nasilje.

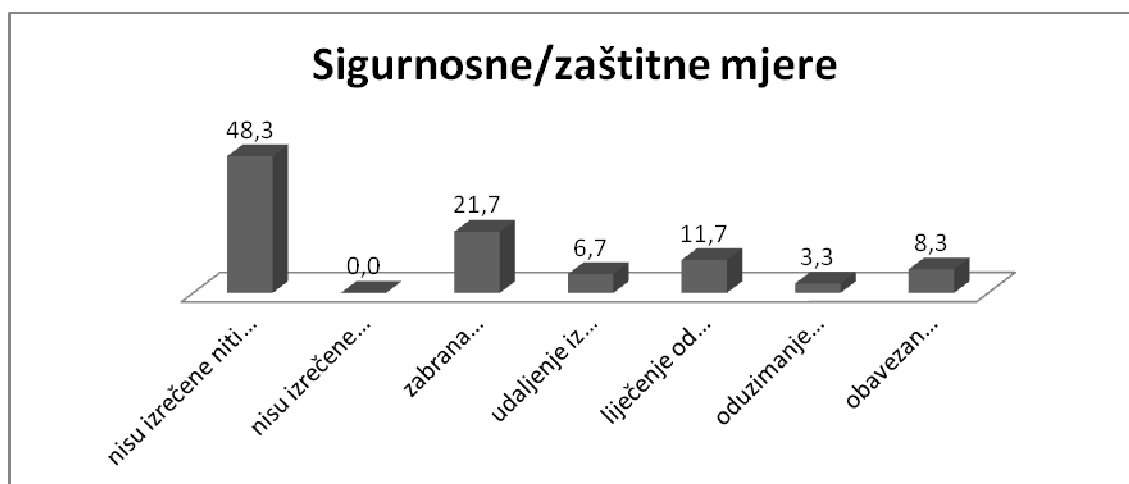
Nasilje se najčešće prijavljuje policiji (73,7%), potom policiji i centru (21,1%), te nekom drugom, npr. u bolnice, državnom odvjetništvu i sl. (5,3 %).

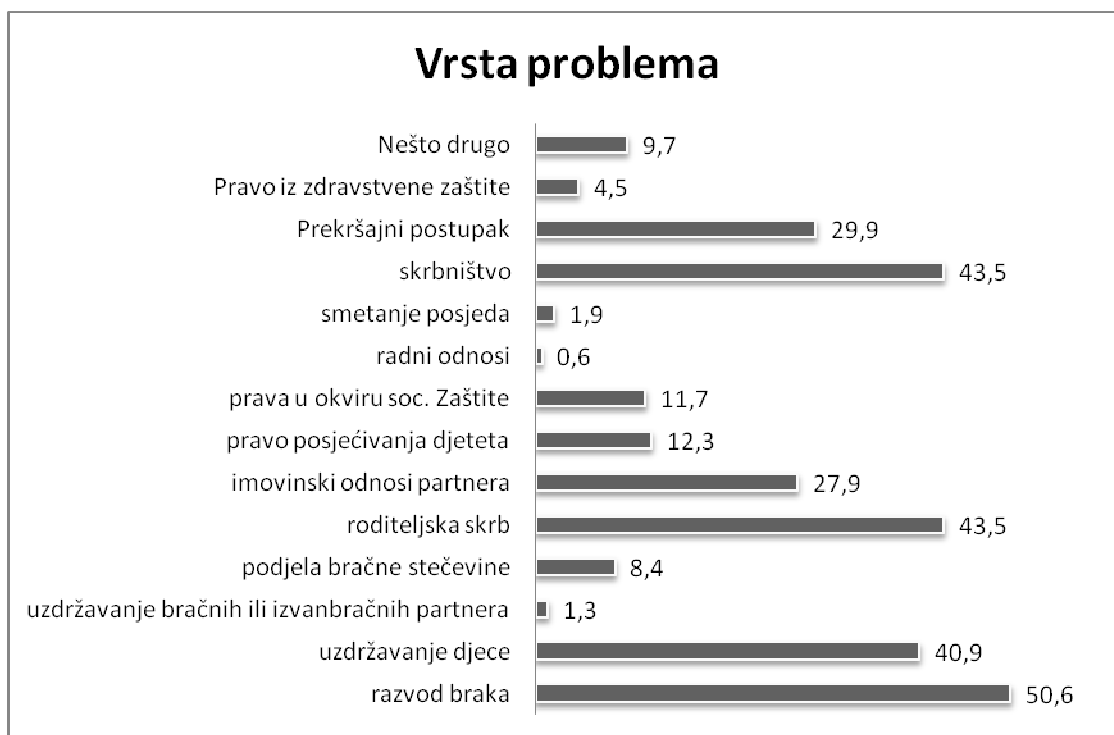
Od ukupnog broja prijavljenih slučajeva nasilja, u 78,9 % slučaj se vodi ili se vodio (prekršajni – 78,3%, kazneni - 18,3%, prekršajni i kazneni – 3,3%).

Od kazni u provedenim postupcima, najčešće se izriče uvjetna 29,6%, slijedi novčana sa 25,9%, potom uvjetna i novčana sa 22,2%, pa zatvorska sa 14,8% te zatvorska i novčana sa 7,4%.

Možemo primijetiti da se u procesuiranim slučajevima vrlo rijetko predlažu i izriču sigurnosne/zaštitne mjere (u 48,3% nisu niti predložene ni izrečene, u 21,7% izrečena je zabrana prilaženja, u 11% liječenje od alkoholizma/ovisnosti, u 8,3% izrečen je obavezni psihosocijalni tretman, u 6,7% slučajeva nasilnik je udaljen iz kuće/stana, a u 3,3% određeno je oduzimanje predmeta).

Od problematike s kojom se korisnici/ce obraćaju našim pravnicama uglavnom se radi o više pitanja vezanih za proceduru razvoda, roditeljske skrbi i skrbništva, uzdržavanja djece, prekršajnog postupka, imovinskih odnosa partnera, prava posjećivanja djeteta, prava u okviru socijalne zaštite, podjele bračne stečevine, prava iz zdravstvene zaštite, smetanja posjeda, uzdržavanja bračnih ili izvanbračnih partnera i radnih odnosa. Treba napomenuti da stranke koje dolaze na pravno savjetovanje ispunjavaju upitnik o razlozima njihovog dolaska. Ako nema ponuđenog odgovora koji njima odgovara, stranke zaokružuju „nešto drugo“. Tako je tijekom 2011. godine, 9,7% korisnika/ca dalo takav odgovor, a to se ponajviše odnosi na deložacije, dugove, oporuke, silovanja i dr.

Što se tiče nasilja u obitelji, većina žrtava nije svjesna, odnosno informirana o posljedicama nasilja na njih same i na djecu. Također većina nije upoznata s propisima, niti s ovlastima i mogućnostima institucija i sustava u cjelini.

Žrtve nasilja koje ostaju dugo u zajednici sa zlostavljačem imaju niz izgovora, odnosno svojih razloga za ostanak, kao što su:

- 1) ostaju zbog djece
- 2) financijski razlozi
- 3) imovina
- 4) sram od osude
- 5) izostanak podrške roditelja, prijatelja i poznanika
- 6) religijski razlozi

Većina žrtava nasilja u obitelji je izolirana, često bez posla koji su napustile ili ga nisu niti tražile na zahtjev partnera. Zajednički stečena imovina glasi na zlostavljača, njegove roditelje pa čak i na njegove poslovne partnere, dakle na sve samo ne na žrtvu.

Ono što se može detektirati kao problem s kojima se organizacija sreće tijekom rada, može se svrstati u nekoliko osnovnih kategorija.

Često nailazimo na situacije gdje stranke nisu u mogućnosti objasniti srž problema niti artikulirati što očekuju od savjetodavca odnosno od savjetovanja tako da se savjetovanje u konačnosti zna svesti na jednostrano izlaganje klijenta o općenitim stvarima nezadovoljstvom životom općenito bez da se dotakne bilo kakav konkretan pravni problem ili problem koji bi se ticao suštinske povrede ljudskih prava i sloboda.

Iako to samo po sebi nije problem ono s čime se suočavamo je činjenica da je pravno savjetovanje u mnogim slučajevima nedovoljna podrška za brojne osobe s teškim socijalnim životnim zdravstvenim i egzistencijalnim problemima koji osim interaktivnog pristupa zahtijeva i sustavni rad s korisnicima u smislu pružanja, dugotrajne, materijalne i pravne pomoći. U tom smislu naše savjetodavke su žalosne jer nisu u mogućnosti odgovoriti na sve potrebe korisnika.

Nastavno na to ističemo da nam se obraća sve više korisnika s težim psihijatrijskim dijagnozama koji su vrlo često uslijed tih dijagnoza lišeni i poslovne sposobnosti pa samim tim onemogućeni u ostvarivanju značajnog broja ljudskih i građanskih prava, te zbog specifičnosti svoje situacije zahtijevaju dugotrajniju pomoć i podršku naše Udruge, a mi nemamo dovoljno kapaciteta, niti programa ljudskih resursa kojima bi im mogli pomoći.

Jedan od problema tiče se slučajeva **nedolaska na zakazane termine savjetovanja**. Kako djelatnice naše Sigurne kuće obavljaju konkretne organizacijske poslove oko pripreme uvjeta za savjetovanje stranaka i njihovo naručivanje, vrlo često se dogodi, da pojedina stranka ne dođe na termin savjetovanja, a da isti prethodno ne otkáže. Na taj način

dolazi do situacija da pojedini građani, zainteresirani za primanje pravne pomoći ostanu bez svojih termina, a koji su se mogli osigurati da je već naručena stranka javila da ne može doći. Ovaj problem rješava se od slučaja do slučaja, uglavnom na način da se na licu mjesta termini "preslaguju" sa ciljem osiguranja što većeg broja termina savjetovanja.

Nadalje, prilikom savjetovanja uočava se da **mnogi građani nemaju odgovarajućih isprava** kojima bi mogli potkrijepiti ili dokazati svoje navode (posjedovnih listova, zemljišnoknjižnih izvadaka, osobnih isprava, rješenja o nasljeđivanju, liječničke dokumentacije i slično), budući je ista nužna za sastavljanje podnesaka (tužbi, žalbi, zahtjeva) na licu mjesta. Ovaj problem premoštavamo na način da ono što je moguće nalazimo u odgovarajućim registrima na internetu (primjer: zemljišnoknjižne izvratke). Međutim, na žalost, većinu isprava, osobito odluka u konkretnim slučajevima, na taj način nije moguće pribaviti, čime je savjetodavka nužno hendikepirana u davanju cjelovite pravne pomoći, osobito u dijelu sastavljanja podnesaka.

Ne prečesto, ali je bilo slučajeva da **službene institucije ponekad zaziru ili gledaju sa podozrenjem na ovakav vid pomoći**. S time u vezi, stranke nam dojavljuju da im službene osobe ponekad spočitavaju ili ih ismijavaju oko njihovih obraćanja ili zahtjeva, ili pak saznanja koja su stekla ovim vidom pravne pomoći. No, moramo primijetiti da su ovakvi slučajevi sve rjeđi i rjeđi, a u pojedinim sredinama osjeća se snažno ozračje suradnje nadležnih tijela i organizacije koja pruža ovakav vid pomoći.

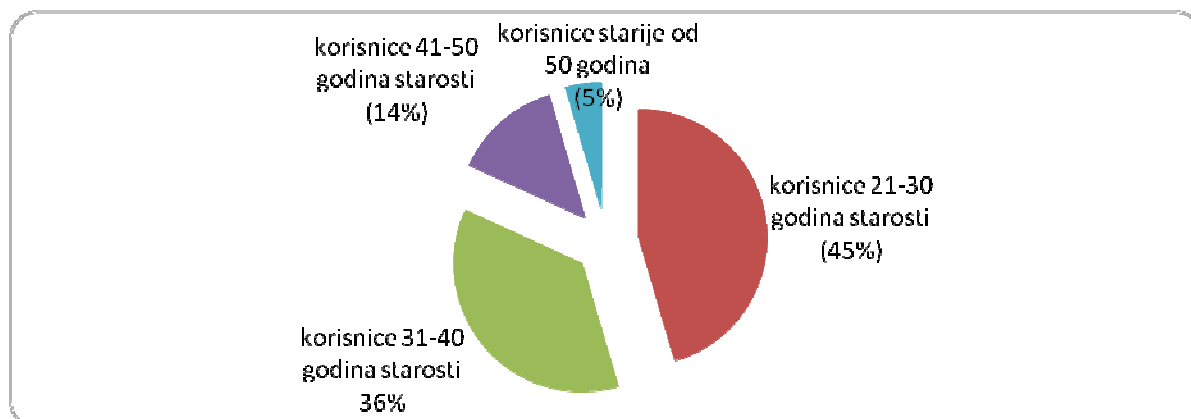
Projekt: Sigurna kuća Vukovarsko srijemske županije

Projekt Sigurna kuća Vukovarsko-srijemske županije je financiran potporom Vukovarsko-srijemske županije, Ministarstva socijalne politike i mladih RH i Zaklade Adris.

U razdoblju od 01.01.2011.god. do 31.12.2011. god. u Sigurnoj kući Vukovarsko-srijemske županije boravilo je ukupno 54 korisnika, od toga dvadeset i dvije (22) žene i trideset i dvoje (32) djece.

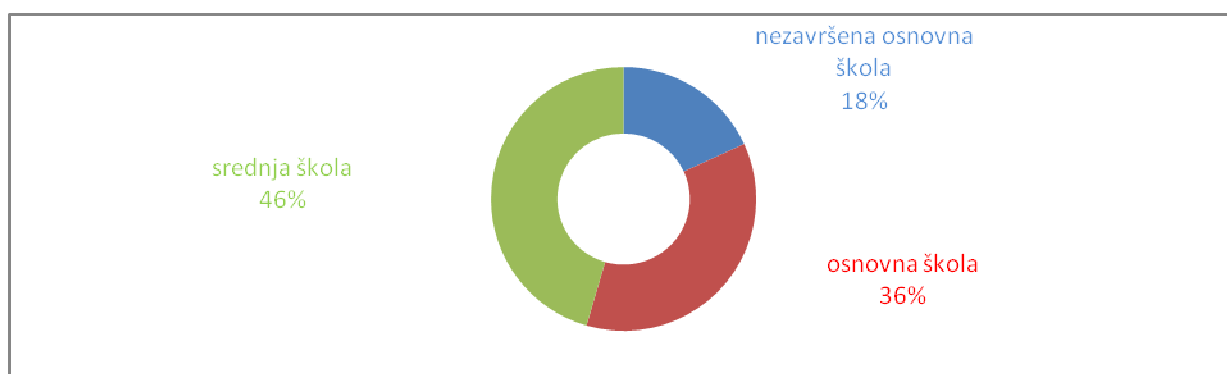
1. Osnovna obilježja korisnika potpore

Kronološka dob korisnica kretala se u rasponu od 21 do 55 godina.

Slika 1. Korisnice skloništa s obzirom na kronološku dob

Korisnice Sigurne kuće su pretežno nezaposlene žene, svega 4,55% je bilo u radnom odnosu pri dolasku u sklonište. Nijedna korisnica nije imala visoku stručnu spremu, 45,45% imale su završenu srednju školu, 36,36% imale su završenu samo osnovnu školu, a 18,18% nisu završile ni osnovnu školu.

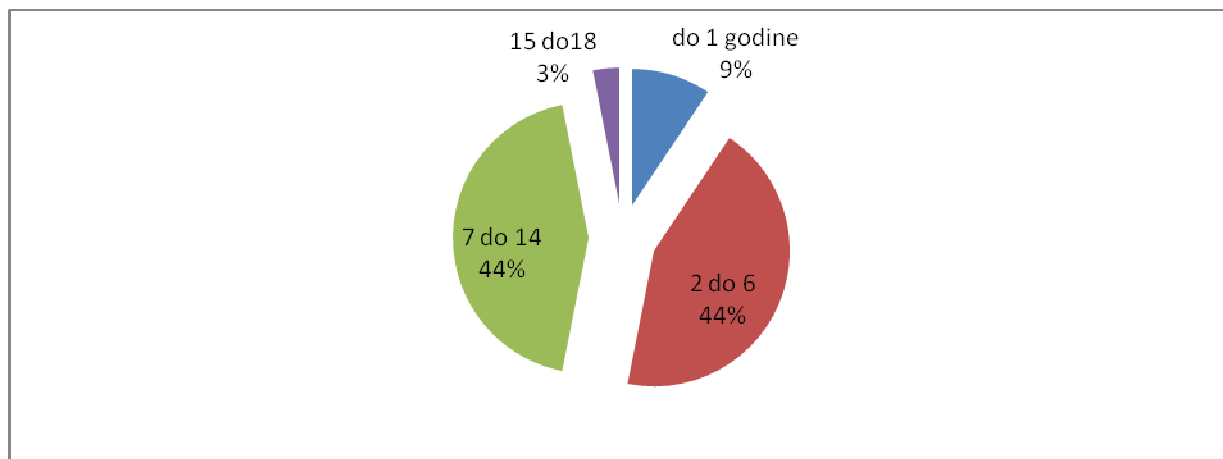
Slika 2. Korisnice skloništa s obzirom na obrazovni status

S obzirom na bračni status 72,72% korisnica pri dolasku u sklonište su bile u braku dok su ostale bile u izvanbračnoj zajednici. U svim slučajevima zlostavljači su bili njihovi dotadašnji partneri.

40,91% korisnica dolazi iz urbane sredine, a 59,09% iz ruralne sredine. Najveći broj korisnica dolazi s područja pod nadležnosti Centra za socijalnu skrb Vinkovci (36,36%) i Centra za socijalnu skrb Županija (22,73%). Tri korisnice došle su s područja Zagreba, dvije iz Slavenskog Broda i po jedna iz Našica, Vrbovca, Osijeka i Vukovara.

Od ukupno 32 djece smještenih u sklonište, 56,25% su ženskog spola, dok je 43,75% muškog spola.

Kronološka dob djece kretala se u rasponu od novorođenačke dobi do 17 godina.

Slika 3. Udio djece s obzirom na kronološku dob

Što se tiče obrazovnog statusa djeteta, 43,75% djece pohađaju osnovnu školu, dok su ostala djeca mlađa. S tim da jedno dijete s posebnim potrebama nikad nije pohađalo školu.

Od ukupno 22 korisnice koje su boravile u Sigurnoj kući Vukovarsko-srijemske županije tijekom 2011 g., sa 17 korisnica, pred njihov izlazak iz skloništa, uradile smo evaluaciju kroz evaluacijske listove.

Evaluacijski list se sastoji od 28 pitanja zatvorenog tipa (ponuđeni odgovori: a) uopće se ne slažem, b) ne slažem se, c) slažem se i d) u potpunosti se slažem) i 6 pitanja otvorenog tipa kojima se ispituje zadovoljstvo uslugama skloništa.

Rezultati su sljedeći:

Najveći broj korisnica je boravio u skloništu duže od 21 dana, njih 13 ili 76,47%.

13 (76,47%) anketiranih korisnica je prvi puta smješteno u sklonište.

1 (5,88%) anketirana korisnica je bila više od pet puta smještavana u sklonište.

16 (94,28%) korisnica se osjećalo sigurnije od zlostavljača, dok 1 korisnica navodi da se uopće nije osjećala sigurnijom.

15 (88,23%) korisnica sada zna više o mjestima gdje mogu tražiti pravnu pomoć i podršku.

13 (86,67%) korisnica sada zna više o službama u zajednici gdje mogu dobiti pomoć za djecu.

15 (88,24%) korisnica sada zna više o službama u zajednici gdje mogu dobiti pomoć za sebe.

16 (100%) korisnica sada znaju bolje prepoznati znakove zlostavljačkog odnosa.

15 (93,75%) korisnica sada zna više o učinku koji zlostavljanje ima na njihovu djecu.

16 (94,12%) korisnica sada zna više o učinku koji zlostavljanje ima na njih.

16 (100%) korisnica je sada sposobnije zaštititi sebe i djecu od zlostavljača.

16 (94,12%) korisnica sada bolje zna zaštititi sebe tijekom idućeg događaja zlostave.

16 (100%) korisnica sada bolje zna zaštititi sebe u slučaju napuštanja svog doma zbog zlostave.

16 (94,12%) korisnica sada bolje zna zaštititi sebe nakon prekida veze sa zlostavljačem.

10 (76,93%) korisnica sada bolje zna zaštititi sebe dok je na poslu.

17 (100%) korisnica sada bolje zna zaštititi sebe na javnim mjestima.

16 (94,12%) korisnica sada bolje zna što mogu učiniti ako im zatreba stambeni smještaj.

15 (93,33%) korisnica sada bolje zna što mogu učiniti ako im zatreba financijska potpora.

14 (82,36%) korisnica sada bolje zna što mogu učiniti ako im zatreba mjesto gdje mogu objedovati kad nemaju novaca.

12 (92,31%) korisnica sada bolje zna što mogu učiniti ako im zatreba mjesto na kojem mogu zbrinuti djecu.

16 (100%) korisnica sada bolje zna što mogu učiniti ako im zatreba pravni savjet.

16 (93,75%) korisnica sada bolje zna što mogu učiniti ako im zatreba služba podrške.

17 (100%) korisnica sada bolje zna što mogu učiniti ako im zatreba zdravstvena zaštita.

16 (94,12%) korisnica sada bolje zna što mogu učiniti ako im zatreba odjeća i obuća.

13 (86,67%) korisnica sada bolje zna što mogu učiniti ako im zatreba zaposlenje.

11 (64,70%) korisnica izjavilo je da se ne vraćaju u istu vezu zbog koje su došle u Sigurnu kuću.

4 (23,53%) korisnice bile su više puta smještavane u Sigurnu kuću. Od tog broja 2 su se vraćale u istu zlostavljačku situaciju. Od ove 4 korisnice, 3 se nisu vratile u zlostavljačku situaciju po izlasku iz ovog skloništa (75%).

Sažetak rezultata evaluacije

Prema prikupljenim podacima, sve osim jedne korisnice osjećale sigurnijima od zlostavljača za vrijeme boravka u Sigurnoj kući Vukovarsko-srijemske županije. Više od 90% korisnica navodi da nakon boravka u skloništu znaju više o učincima koje zlostavljanje ima na njih i njihovu djecu, kako se bolje zaštititi ukoliko dođe do zlostave i nakon prekida sa zlostavljačem. Sve korisnice navode da sada znaju bolje prepoznati znakove zlostavljačkog odnosa te da su sposobnije zaštititi sebe i djecu od zlostavljača.

Što se tiče društvene podrške, rezultati ukazuju na to da velika većina korisnica sada više zna o institucijama koje im mogu pomoći u rješavanju njihovog socioekonomskog statusa. Više od 80% ispitanih korisnica navodi da sada znaju više o službama u zajednici gdje mogu dobiti pomoć za sebe i djecu, na kojim mjestima mogu potražiti pravnu pomoć i podršku. Više od 90% žena navodi da sada znaju više o tome gdje potražiti financijsku pomoć, službe podrške i gdje mogu zbrinuti djecu. Sve korisnice su izjavile da sada više znaju o tome što učiniti ako im treba zdravstvena zaštita ili pravni savjet, što je za nas posebno važno, budući da su naše korisnice mahom vrlo lošeg zdravstvenog stanja, te suočene s rješavanjem pitanja svog bračnog statusa, roditeljske skrbi, diobe imovine i sl.

Pitanja otvorenog tipa postavljena su kako bi korisnice jasnije mogle izraziti svoje zadovoljstvo uslugama skloništa. Odgovori koje su korisnice dale na ta pitanja ukazuju na to da je većina njih zadovoljna boravkom u skloništu te da im je isti omogućio mir, sigurnost, priliku za promišljanje o daljnjim koracima. Kao najznačajnije oblike pomoći navode razgovore i rad sa stručnim suradnicama, pravne savjete, pomoć u odgoju i u izvršavanju školskih obveza njihove djece. Kao rezultat svog boravka u skloništu navode da se osjećaju snažnijima i odlučnijima te da su ovdje dobile podršku, savjete i utjehu koji su im bili potrebni. Negativna iskustva korisnica odnose se na sukobe s drugim korisnicama (2 korisnice), nezadovoljstvo rješavanjem statusnih pitanja (2 korisnice) i percipirano nerazumijevanje težine situacije u kojoj se korisnica nalazi (1 korisnica).

Projekt: Creating Path from poverty and violence to financial and emotional stability („Utiranje puta od siromaštva i nasilja ka financijskoj i emocionalnoj stabilnosti“)

Projekt se provodio u sklopu IPA IV programa (Uspostavljanje podrške u društvenoj integraciji i zapošljavanju marginaliziranih skupina Europske Unije) koje provodi Europska komisija, a financiran je uz dodatnu potporu Kraljevine Nizozemske i Open Society Foundations. Projekt je proveden u partnerstvu s dvije lokalne organizacije civilnog društva: Delfin, Pakrac i Zvonimir, Knin te suradničkim institucijama Općina Pakrac i Grad Vukovar.

Opći cilj projekta je bilo promoviranje socijalnog uključivanja žena žrtava obiteljskog nasilja, dugotrajno nezaposlenih, korisnica socijalne pomoći. Socijalno uključivanje je bilo poticano olakšavanjem pristupa tržištu rada. Specifični ciljevi su bili stvaranje lokalnih kapaciteta za povećanje zapošljivosti žena žrtava obiteljskog nasilja kroz uspostavljanje partnerstva i koordinaciju institucija koje pružaju socijalne usluge, lokalne vlasti te gospodarskog i civilnog sektora.

U sklopu projekta, koji je za cilj imao poticanje zapošljavanja i osnaživanje žena-žrtava nasilja za pristup tržištu rada te se odvijao u 6 gradova (Zagreb, Knin, Šibenik, Gračac, Pakrac i Vukovar), sudjelovala je 71 žena. Od toga je 31 žena dobila zaposlenje tijekom provedbe projekta. U razdoblju od lipnja do prosinca 2011. godine aktivnosti u ovom projektu su se uglavnom odnosile na pripremu i organizaciju završne konferencije, te pisanje i pripremu publikacije „Lokalne i regionalne sheme i instrumenti za povećanje zapošljivosti: Pristup tržištu rada za žene žrtve obiteljskog nasilja i druge socijalno osjetljive skupine“.

Tijekom projekta provodila se kampanja s ciljem promoviranja socijalnog uključenja žena žrtava obiteljskog nasilja kroz njihovo uključivanje na tržište rada. Kampanja je imala lokalni karakter i provodila se kroz dijeljenje letaka, postavljanje postera i puštanje radio jinglova u svih 6 gradova. Tiskano je i distribuirano 600 letaka i 6 postera. Svi produkti i preporuke koje su nastale tijekom provedbe projekta su objavljene u brošuri „Pristup tržištu rada za žene žrtve obiteljskog nasilja i druge socijalno osjetljive skupine“. Brošura je tiskana u 700 primjeraka i distribuirana u svih 6 gradova.

Projekt je započeo u prosincu 2010., a u finaliziran je završnom konferencijom održanom 30. studenog 2011. godine u Zagrebu u Kući ljudskih prava. Također, održane su prezentacije modela zapošljavanja ranjivih skupina u trajanju od jednog dana u 6 gradova.

Projekt: Slušam, čujem razumijem

Projekt je financiran od strane Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa RH.

Projekt se provodio u OŠ bana Josipa Jelačića - 8a i 7c razred, što je ukupno 41 učenik/ca . Radi se o populaciji od 13 do 14 godina koja je izabrana zbog psihičke zrelosti, sposobnosti kritičkog razmišljanja, ali i relativno lakog usvajanja novih sadržaja. Osim učenika u projekt smo uključili i roditelje, i to roditelje 7c i 8a razreda kao i roditelje članove/ice roditeljskog vijeća (ukupno 25 roditelja sudjelovalo je na predavanjima).

Održano je osam radionica (o opasnostima i nasilju na internetu za roditelje učenika , Konvenciji o pravima djeteta, o nenasilnoj komunikaciji, o vršnjačkom nasilju, medijske radionice i dr.), te su sve osmišljene tako da maksimalno uključuju sudionike i potiču njihovu participaciju.

Na kraju projekta provedena je evaluacija s korisnicima iz koje je vidljivo da su učenici/ce vrlo zadovoljni, prvenstveno svojim sudjelovanjem i uključenosti na samim radionicama (55% učenika smatra da su bili izrazito ili vrlo uključeni u radionice). Isto tako 94% učenika/ca smatra da je potrebno nastaviti s ovakvim edukacijama u školama, što govori u prilog i našim nastojanjima da se ovaj i slični projekti kontinuirano provode u osnovnim školama. Od primjedba, prijedloga i zapažanja učenika izdvajamo: „Samo tako nastavite“; „Odlični ste“; „Trebale bi biti teme bliže nama“; „Dosta smo naučili“; „Sve je bilo zabavno“; „Sve loše“; „Trebali bi razgovarati o problemima razreda“ itd. Nekoliko je učenika u primjedbama istaklo potrebu da se više razgovara o nasilju, internetu i osobnim problemima.

Projekt: Coming out of the dark - support to women survivors and violence prevention („Izlazak iz mraka – prevencija i podrška ženama žrtvama nasilja“)

Uz financijsku potporu UN Trust Fund to End Violence Against Women provodi se projekt osnaživanja žena-žrtava obiteljskog nasilja u Vukovarsko-Srijemskoj županiji. Projekt je službeno započeo u rujnu 2011. godine, a provodi se uz partnerstvo sa Gradom Vukovarom, Vukovarsko-srijemskom županijom, Sigurnom kućom Vukovar, veleučilištem „Dabro“, učeničkim domom Vukovar te osnovnim školama „Antun Bauer“ i „Dragutin Tadijanović“ iz Vukovara. U sklopu projekta održani su sastanci sa partnerima u listopadu, kao i javno predstavljanje projekta, te radionice za buduće međuresorne timove za prevenciju obiteljskog nasilja u prosincu 2011. Projekt traje ukupno dvije godine, a provoditi će se do 31. kolovoza 2013. godine.

Projekt: Naming, Blaming and Framing the Economic Violence against Women in Intimate Relationships („Imenovanje i otkrivanje ekonomskog nasilja nad ženama u intimnim odnosima“)

Uz financijsku potporu Europske komisije projekt je započeo u prosincu 2011. godine, a u sklopu kojeg će se u pet zemalja Jugoistočne Europe (Hrvatska, Bosna i Hercegovina, Srbija, Crna Gora i Bugarska) istraživati uzroci i obrasci ekonomskog nasilja nad ženama u intimnim vezama, te općenito raditi na podizanju razine zdravstvene zaštite i socijalne sigurnosti za žene-žrtve obiteljskog nasilja. Projekt je do kraja 2011 godine bio tek u pripremačkoj fazi, a njegovo provođenje trajati će do ožujka 2013. godine.

Program rodne ravnopravnosti

Ženska platforma

U sklopu programa rodne ravnopravnosti, provedena je kampanja od strane koalicije ženskih organizacija (Babel, CESI, Domine, Delfin (Pakrac), Centar za građansku inicijativu Poreč) s ciljem osvještavanja političkog položaja žena u Hrvatskoj. Jedan od ciljeva kampanje bio je apelirati na političke stranke koje su se natjecale na parlamentarnim izborima u prosincu 2011. da na svoje liste uvrste žene, kao i skrenuti pozornost na ključne probleme koji pogađaju žene u Hrvatskoj (nezaposlenost, politička prava i rodna ravnopravnost, prava roditelja itd.). U tom smislu, od lipnja do parlamentarnih izbora koji su se održali 4. prosinca 2011. održano je niz uličnih akcija, pokrenuta je medijska kampanja, Platforma je predstavljena u brojnim medijima, kao i objavljena prigodna brošura „Što žene žele? Ženski glasovi na parlamentarnim izborima 2011. godine“ sa analizom postojećeg stanja i zahtjevima od nove vlasti spram povećanja ženskih prava i rodne ravnopravnosti.

Program ljudskih prava

Projekt: Enabling the Civil Society Sector for active contribution in the pre-accession process in the Area of Democratisation and Human Rights

Opći cilj projekta bio je smanjiti demokratski deficit povezan s EU politikama osiguravanjem participacije i aktivnog doprinosa građana i organizacija civilnog društva u razvoju, implementaciji i monitoriranju javnih politika povezanih sa Aquis communautaire iz područja ljudskih prava i socijalnih politika i to posebice na detektiranje diskriminacijskih praksi, kao i promoviranju antidiskriminacijskog zakonodavnog i policy okvira RH. Kako smo aktivnostima projekta Phare 2006 mapirale diskriminacijske prakse u sedam lokalnih zajednica u RH (Pakrac, Knin, Vis, Vukovar, Dalj, Čakovec, Mursko Središće) i rezultate objavile u publikaciji: „Putevima diskriminacije“ (Sarnavka, S. BaBe! 2010. Zagreb), aktivnostima ovog projekta željele smo rezultate promovirati u istim lokalnim zajednicama, te utvrditi stupanj slaganja lokalnih dionika s iznesenim zaključcima, kako bi potencijalne faktične greške, krivo „čitanje“ lokalnih konteksta (koji su uvijek mogući kod kvalitativnih istraživanja) mogli ispraviti za drugo izdanje knjige „Putevima diskriminacije“ koje je predstavljeno na međunarodnoj/regionalnoj konferenciji o suzbijanju diskriminacije, 14. siječnja 2011. u Kući ljudskih prava.

Projekt: Supporting the implementation of the Anti-discrimination Act II (Podrška provedbi Zakona o suzbijanju diskriminacije II)

Projekt su pokrenule i provele organizacije civilnog društva: Centar za mirovne studije kao nositelj, BaBe!, Hrvatski pravni centar iz Zagreba, Centar za mir, pravne savjete i psihosocijalnu pomoć iz Vukovara, Centar za razvoj demokracije – CERD, udruga Čakula kroz život iz Splita, te javna ustanova Centar za ljudska prava. Projektom smo željeli sustavnije pratiti provedbu antidiskriminacijske politike s ciljem unaprijeđenja policy okvira u RH i jačanja kapaciteta organizacija civilnog društva u borbi protiv diskriminacije. Kako bismo postigli te ciljeve proveli smo indikativno istraživanje o diskriminaciji koje se sastoji od analize pristiglih diskriminacijskih slučajeva na sudovima, Uredu pučkog pravobranitelja, ostalim pravobraniteljstvima i organizacijama civilnog društva

Projekt: Bridging troubled waters: Listening to minority voices on air (Mostovi preko uznemirenih voda: slušanje manjinskih glasova)

Projekt je financiran uz potporu Europske komisije u sklopu programa EIDHR, provodio se od prosinca 2009. do rujna 2011., a imao je za cilj otvaranje medijskog prostora za pripadnike i pripadnice nacionalnih manjina kroz za projekt posebno kreirane emisije „Kvaka 22“. U srpnju 2011. održana je završna konferencija pod nazivom „Izolacija ili Integracija“ na kojoj je predstavljena i istoimena publikacija koja objedinjuje rezultate i iskustva iz provođenja projekta kao i daljnje preporuke za poboljšanje položaja manjina u medijskom prostoru. Nakon službenog završetka projekta u rujnu, u listopadu i studenom provodila se evaluacija projekta te je sastavljen završni izvještaj za Europsku komisiju.

Platforma 112

U sklopu praćenja završih faza pregovora sa Europskom unijom vezanih u Poglavlje 23. koje se tiče pravosuđa i ljudskih prava, osnovana je široka koalicija koja je okupila brojne udruge civilnog društva koje se bave ljudskim pravima u svrhu daljnjeg praćenja stanja na tom području, kao i zagovaračkih aktivnosti spram nove vlasti koje se tiču poboljšanja kvalitete demokracije, pravosuđa te stanja ljudskih prava u Republici Hrvatskoj. Platforma je oformljena u rujnu 2011. godine, uoči parlamentarnih izbora, a u do prosinca 2011. godine organizirala je nekoliko javnih događanja, press konferencija, medijskih gostovanja i tribina koje se tiču stanja ljudskih prava i pravosuđa, kao i izdala niz preporuka koje se tiču potencijalnih promjena koje je potrebno usvojiti kako bi nova vlast u potpunosti zadovoljila sve kriterije koji se tiču Poglavlja 23. S obzirom na važnost i opseg potrebnih promjena, Platforma će nastaviti biti aktivna i u narednom razdoblju do predviđenog ulaska Hrvatske u Europsku uniju 2013. godine.

OBIJEŽAVANJE ZNAČAJNIH DATUMA

1. Povodom obilježavanja **Nacionalnog dana borbe protiv nasilja nad ženama 22. rujna**, Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti organiziralo je polaganje vijenca na Općinskom sudu u Zagrebu, u spomen na 22. rujna 1999. kada je Mato Oraškić ubio sutkinju Ljiljanu Hvalec, suprugu Gordanu Oraškić s kojom je vodio brakorazvodnu parnicu i njezinu odvjetnicu Hajru Prohić te teško ranio zapisničarku Stanku Cvetković. U ime udruge B.a.B.e. događaju je nazočila Stela Šimić.

2. Na **Međunarodni dan borbe protiv siromaštva 17.10.2011.** održana je akcija dijeljenja pomoći najugroženijim stanovnicima Trešnjevke i grada Zagreba. BaBe su prikupile od brojnih donatora namirnice i odjeću koja je podijeljena onima koji najviše trebaju bilo koji oblik pomoći - siromašnima i socijalno isključenima. Prije podjele prikupljenih donacija govorili su Luka Mađerić, predstojnik Ureda za ljudska prava Vlade RH, Milana Romić, programska voditeljica Kuće ljudskih prava, Zdravka Sadžakov, koordinatorka i Sanja Sarnavka, predsjednica BaBa. Centar za socijalnu skrb Trešnjevka obavijestio je najugroženije korisnike/ce o akciji, tako da je podijeljeno svih 100 paketa pomoći.

3. BaBe! su ove godine **Međunarodni dan borbe protiv nasilja** obilježile u tri grada – **Zagrebu Gračacu, Kninu i Vukovaru.**

U Zagrebu obilježavanje Međunarodnog dana borbe protiv nasilja održalo se u Ministarstvu obitelji, branitelja i međugeneracijske suradnje prezentacijom priručnika „**Kako izaći iz kruga nasilja**“ koji je namijenjen prvenstveno ženama, žrtvama obiteljskog nasilja, ali zasigurno će biti koristan i svim drugim osobama koje su se našle u ulozi žrtve, kao i svima onima koji im žele i nastoje pomoći. U prvom dijelu govori se nešto više o pojmu obiteljskog nasilja te relevantnim propisima domaćeg i međunarodnog prava, a u svrhu što boljeg rasvjetljavanja ovog ozbiljnog društvenog problema. U nastavku prvenstveno daje odgovor na pitanja vezana uz samo nasilje u obitelji, odnosno hitne korake koje treba poduzeti u slučaju ugroženosti života i fizičkog integriteta, te na brojna pitanja iz pravnog područja s kojima se neminovno susreću žrtve nasilja prilikom izlaska iz kruga nasilja.

U Vukovaru 25.11.2011. je održan okrugli stol u Ružičkinoj kući a govorilo se o učinkovitijoj zaštiti i pružanju podrške ženama i djeci žrtvama obiteljskog nasilja. Predstavnice/i institucija u Vukovarsko-srijemskoj županiji (Dragana Tadić, djelatnica Policijska postaja Vukovar; Saša Užarević, pravnik Centra za socijalnu skrb Županija; Daniela Čukelj, Županijski sud Vukovar, Odjel za žrtve i svjedoke), djelatnice Sigurne kuće (Ana Šutalo, socijalna radnica) i aktivistkinje BaBa (Zdravka Sadžakov i Sanja Sarnavka), voditeljica Pravnog tima Ljubica Matijević Vrsaljko raspravljali su o mogućnostima međusektorske tješnje suradnje na rješavanju kompleksnih slučajeva nasilja. Marijana Senjak, Hrvatski zavod za zapošljavanje, predstavila je mjere koje potiču zapošljavanje žena žrtava nasilja. U suradnji s našom dugogodišnjom partnerskom organizacijom Zvonimir **Knin** i Gradom **Gračac** održan je također Okrugli stol dana 25.11. 2011. na istu temu kao i u Vukovaru. Ispred B.a.B.a. govorila je Stela šimić.

4. Obilježili **Međunarodni dan ljudskih prava 10.12.2011.** na Trgu bana Jelačića

Ured za ljudska prava RH, organizirao je akciju predstavljanja organizacija koje su dobile sredstva za realizaciju projekata u ovoj godini. Kuća ljudskih prava, zajedno sa svih šest članica – BaBe!, Centar za mirovne sudije, Documenta, GOLJP, Svitanje i UPIM - ove su godine, uz izlaganje materijala nastalih tijekom 2011., postavile i instalaciju **Čovječe, oslobodi se!** Po uzoru na udругu **Franak**, uputili smo građane na mogućnosti koje nudi udruživanje šteditelja pojedinih banaka u udruge koje će zahtijevati od banaka transparentnost u radu i odgovorno ponašanje prema svojim klijentima. Izvjesno je da je bankama novac roba kojom trguju i na kojoj obilno zarađuju, dok sve veći broj građana pada, mogli bismo reći, u dužničko ropstvo.

5. 23.12.2011. na poziv BaBa stigao je u Kuću ljudskih prava Djed Mraz s poklonima za djecu samohranih, siromašnih i roditelja svih fela u gradu Zagrebu. Uz veselog mađioničara Japu večer je protekla u smijehu i zabavi. Zahvaljujući nesebičnim donatorima - 24 sata, Indor, Mirna Veris, Knjižara Arboretum, Njemački međunarodni vrtić, Marino Lučko, Magazin Story itd. uspjeli smo složiti 52 prekrasna, bogata paketa za djecu samohranih, siromašnih roditelja. Djeca azilanata dobila su 14 paketa, a zahvaljujući Njemačkom međunarodnom vrtiću prekrasni paketi otišli su u Pakrac i Vukovarsko-srijemsku županiju. Njih su sama djeca uredila i pripremila za darivanje

Sudjelovanje na konferencijama i seminarima

1. 10.02.2011. -Obiteljski centar grada Zagreba – predavanje „Ljubav i brak u Hrvatskoj – preliminarni rezultati istraživanja Prof. Dr. Josip Obradović prezentirao je rezultate svog istraživanja o bračnoj ljubavi i faktorima vezanim uz promjene u bračnim odnosima.

2. 17.02.2011. Zagreb - Predavanje: SUSTAV PODRŠKE ŽRTVAMA I SVJEDOCIMA U KAZNENIM POSTUPCIMA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Predavanje je, u organizaciji Sekcije za penološku psihologiju, Hrvatskog psihološkog društva (HPD) održala Nikica Hamer Vidmar, prof.psihologije; načelnica Odjela za razvoj i koordinaciju sustava podrške žrtvama i svjedocima. Prezentiran je način rada i svrha Ureda za podršku žrtvama i svjedocima, pri županijskim sudovima.

3. Sudjelovanje u radu Povjerenstva za praćenje i unaprjeđenje sustava podrške žrtvama i svjedocima.Sastanci su održani 08.02.2011; 17.02.2011

4.GRAD ZAGREB – predavljanje Kalendara volonterskih aktivnosti u 2011. godini povodom Europske godine volontiranja. 28.03.2011., Zagreb . Promoviran je Kalendar volonterskih aktivnosti u 2011. godini i podijeljeno je nekoliko primjeraka. Obaviješteni smo da još besplatnih primjeraka možemo dobiti u Volonterskom centru Zagreb

5.Predavanje: ULOGA CIVILNOG DRUŠTVA U BORBI PROTIV SIROMAŠTVA I SOCIJALNE ISKLJUČENOSTI 31.03.2011., Zagreb, Predavanje su, u organizaciji Udruge za inicijative u socijalnoj politici i Socijalnog vijeća grada Zagreba održali prof.dr.sc. Siniša Zrinščak, član Socijalnog vijeća grada Zagreba i Tanya Basarab, stručna savjetnica za razvoj European Anty Poverty Network/Europska mreža organizacija u borbi protiv siromaštva.

6. Sudjelovanje u radu Povjerenstva za praćenje i unaprjeđenje sustava podrške žrtvama i svjedocima.Započeli sa sudjelovanjem u izradi Nacionalne strategije za podršku žrtvama i svjedocima, s posebnim naglaskom na temu uključivanja organizacija civilnog društva u spomenuti sustav i senzibilizaciju javnosti za probleme žrtava i svjedoka

7. 30.05. 2011. Sudjelovali smo na seminaru za edukaciju međuresornih timova na temu prevencije i suzbijanja nasilja u obitelji i nasilja nad ženama i djecom koji je održan u Valbandonu gdje je Sanja Sarnavka bila jedna od izlagačica.

8. U New Yorku je 18. srpnja u zgradi UN-a održana sjednica na kojoj se govorilo o sadržaju buduće Opće preporuke CEDAW-a za sve članice potpisnice kako treba osigurati zaštitu prava žena u vrijeme ratnih sukoba i nakon njihova okončanja. Sjednicu je otvorio Ivan Šimonović, pomoćnik glavnog tajnika UN-a. Nakon eksperata uvodničara, govorile su predstavnice organizacija civilnog društva iz zemalja koje su bile ili jesu u posljednja dva desetljeća u ratu. Najviše je bilo predstavnica Colombo grupe koja je 2010. osnovana u Colombu na Sri Lanki, a koordiniraju joj aktivnosti IWRAW Asia Pacific. Članica grupe je i Sanja Sarnavka, B.a.B.e. Ona je govorila o ženama koje su preživjele ratna silovanja što su u ratu na prostoru bivše Jugoslavije bila osmišljena kao dio vojne strategije. Iako su silovane žene bile u središtu svjetske pozornosti 1993., izvještaj Amnesty Internationala iz 2009. te iskustvo OCD-a iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske pokazuje kako je malo tko o njima uistinu brinuo. Ne samo da nisu dobile odličja i primjerenu odštetu, već većini nije pružena ni osnovna psihosocijalna pomoć. U Hrvatskoj je udruga Žene u ratu tek u proljeće 2011. uputila zahtjev predsjedniku Josipoviću i predsjednici Vlade da se tim ženama prizna status stopostotnih invalida (16 godina po službenom okončanju sukoba!). Colombo grupa izradila je nacrt prijedloga članaka koje bi Opća preporuka trebala sadržavati i nastaviti će aktivnosti javnog zagovaranja i lobiranja za njihovo uvrštenje u Opću preporuku. Veliku podršku Grupi iskazala je i Dubravka Šimonović, stalna članica CEDAW komiteta u trećem mandatu.

9. U Centru za ljudska prava 15. rujna 2011. održana je javna rasprava o Konačnom prijedlogu Zakona o pučkom pravobranitelju. Predstavljen je proces izrade i prijedlog Zakona o pučkom pravobranitelju uz osvrt na prethodne stručne analize sustava zaštite ljudskih prava u RH. Nadalje, iznesena su stajališta institucija postojećeg sustava zaštite ljudskih prava o Konačnom prijedlogu Zakona o pučkom pravobranitelju.

10. Ured za ravnopravnost spolova Vlade Republike Hrvatske proveo je kampanju za povećanje udjela žena u Hrvatskom saboru na parlamentarnim izborima 2011., te je 17. listopada 2011. organizirao okrugli stol

“Parlamentarni izbori 2011. – Kako do uravnotežene zastupljenosti žena i muškaraca u Hrvatskom saboru na kojem je B.a.B.e. predstavljala Stela Šimić.

11. U Centru za ljudska prava u suradnji s udrugom Romi za Rome, a uz potporu Ureda za nacionalne manjine Vlade RH i Norveškog veleposlanstva u sklopu provedbe projekta "S Romima/kinjama za Rome/kinje" 28. listopada 2011. organizirana je javna rasprava pod nazivom Suradnja na rješavanju statusnih pitanja - Romi/kinje i policija". Na javnoj raspravi sudjelovali su i predstavnici Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, predstavnici tijela državne uprave, romski i neromski aktivisti/kinje, predstavnici policijskih uprava u blizini romskih naselja kao i stručnjaci/kinje i međunarodni akteri koji se bave statusnim pitanjima.

12. U Centru za savjetovanje, podršku i informiranje 11. studenog 2011. održana je završna konferencija na kojoj su predstavljeni rezultati projekta „Bolja perspektiva žena Romkinja na tržištu rada“, kojega je u sklopu IV komponente IPA programa - “Razvoj ljudskih potencijala” financirala Europska unija, a provela Područna služba Zagreb Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje.

13. U prostorijama CASI Romani 14. studenog 2011 održan je jednodnevni trening na temu prakse u radu s marginaliziranim skupinama, posebice Romima. Održana je i prezentacija rada savjetnika za zapošljavanje iz Austrije s romskom populacijom.

14. Udruga za promicanje inkluzije održala je 23. studenog 2011. završnu konferenciju projekta „Službe za radne aktivnosti uz podršku za osobe s intelektualnim teškoćama“, na kojoj su predstavljeni rezultati projekta kojemu je cilj bio povećati zapošljivost osoba s intelektualnim teškoćama na otvorenom tržištu rada u Bjelovaru, Osijeku i Šibeniku. Sudionici su upoznati sa sposobnostima i potencijalima osoba s intelektualnim teškoćama te su razmijenjena pozitivna iskustva o položaju osoba s invaliditetom na tržištu rada. Na konferenciji je u ime B.a.B.a. bila Stela Šimić.

15. U organizaciji Foruma za kvalitetno udomiteljstvo djece, UNICEF-a i Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi 26. studenog 2011. održana je konferencija „Modeli udomiteljstva“ na kojoj je sudjelovala Senka Sekulić Rebić iz B.a.B.a. Na konferenciji se govorilo o različitim modelima udomiteljstva u Europi, razmjeni prakse i radu na osmišljavanju učinkovite promocije udomiteljstva.

16. Sanja Sarnavka iz B.a.B.a. sudjelovala je na konferenciji „Financiranje službi u odgovoru na nasilje protiv žena prema zajedničkoj strategiji zagovaranja civilnog društva u jugoistočnoj Europi“ koja se održavala od 08.11. do 11.11.2011. u Tirani. Rasprava se vodila na temu pronalaženja najboljih načina optimalnog financiranja sigurnih kuća, a u svjetlu opće poznatih okolnosti koje se tiču općih poznatih nepovoljnih ekonomskih prilika. Ujedno se raspravljalo o što boljoj i učinkovitoj prevenciji nasilja u obitelji, osobito među mladima koji u budućnosti tek trebaju zasnivati obitelj. Posebni akcent stavljen je na poboljšanje međusektorske suradnje institucija koje se bave nasiljem u obitelji.

17. Povjerenstvo za ravnopravnost spolova Grada Zagreba organiziralo je 22. studenog 2011. Okrugli stol povodom Međunarodnog dana borbe protiv nasilja nad ženama na kojem su sudjelovali predstavnici policije, sudova, centara za socijalnu skrb i organizacija civilnog društva. U ime B.a.B.a. okruglom stolu nazočila je Senka Sekulić Rebić.

18. SEEMO (South East Europe Media Organisation), uz potporu Austrijske razvojne agencije (ADA), a u suradnji s Albanskim medijskim institutom, organizirao je od 24. do 26. studenog 2011. u Tirani konferenciju o medijskom pokrivanju pitanja vezanih uz rodnu ravnopravnost, etničke, vjerske i seksualne manjine u srednjoj i istočnoj Europi te na europskom jugu. Jedan je panel bio posvećen analizi govora mržnje. Iz Hrvatske su panelistkinje bile Tena Perišin (panel o govoru mržnje) i Sanja Sarnavka (predstavljanje zbirke tekstova Izolacija ili integracija u sklopu panela o etničkim manjinama; predstavljanje globalnog medijskog istraživanja (GMMP) Who makes the news unutar panela o reprezentaciji rodova u medijima).

19. Globalizacija rodne ravnopravnosti i socijalne pravde i CRTDA - Kolektiv za razvojna istraživanja i treninge - Akcija organizirali su konferenciju u Briselu 26.-28.11.2011. na kojoj se razgovaralo o tome što su ženama donijele revolucije i pokreti u zemljama Srednjeg istoka i Sjeverne Afrike (geopolitički MENA). Financijski su ih podržali HIVOS (nizozemski Humanistički institut za razvojnu suradnju) i Cordaid (nizozemska Katolička organizacija za razvojnu i humanitarnu pomoć). U radu konferencije sudjelovalo je stotinu žena iz čitavog svijeta. Prisutne su bile i fondacije koje već desetljećima pomažu ženske pokrete - UN Women, Mama Cash, Global Fund for Women i Hivos.

20. U sklopu projekta "Uspostava podrške u socijalnom uključivanju i zapošljavanju socijalno ugroženih i marginaliziranih skupina" koji je provela tvrtka European Profiles S.A. pri Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi, 02. prosinca 2012. organizirana je javna tribina o socijalnom uključivanju osjetljivih skupina na kojoj je sudjelovala Stela Šimić.

21. Povodom završetka projekta "Uspostava podrške u socijalnom uključivanju i zapošljavanju socijalno ugroženih i marginaliziranih skupina" koji je provela tvrtka European Profiles S.A. pri Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi, organizirana je završna konferencija 13. prosinca 2011. na kojoj su predstavljeni rezultati projekta i preporuke za budućnost. Glavni cilj projekta bio je poticanje socijalnog uključivanja dugotrajno nezaposlenih korisnika pomoći za održavanje olakšavajući njihov pristup tržištu rada provođenjem aktivnosti koje su prilagođene ovoj ciljnoj skupini.